

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابقِ مرقس

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح که دَ وسيله مَرَقَسِ نوښته شُدِه از سه انجيلِ ديگه کده قديمی تر و مُختصرتر آسته. متی و لوقا ام امکان دره که امزی انجيلِ بحیثِ منبعِ استفاده کده بشه. ای انجيلِ تَوَلدِ عيسیٰ مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه ظهورِ يحيای تعمید دهنده شروع موشه و دَ باره غسلِ تعمید گرفتونِ عيسیٰ مسیح و آزمایش شی توره مَوگيه. بعد ازو کار ها و مُعجزه های عيسیٰ مسیح ره بیان کده بطورِ واضح تشریح مونه و نشو میدیه که دَ پالوی دیگه مُعجزه ها عيسیٰ مسیح قدرتِ بخششِ گناه ها و بُر کدونِ ارواحِ ناپاک ره ام دره. دَ فصل های آخِرِ امزی انجيلِ دَ باره هفته آخِرِ زندگی عيسیٰ مسیح دَ روی زمی توره مَوگيه و دَ صلیبِ میخکوب شُدو و دُوباره زنده شُدون شی ره بیان مَوکنه.

مَرَقَسِ دَمزی انجيلِ تمامِ موضوع ها ره بطورِ مُختصر ذکر مونه، چُون از کلمه «دستی» کلو استفاده مونه تا دَ موضوع اصلی که دَ صلیبِ میخکوب شُدو و دُوباره زنده شُدون عيسیٰ مسیح آسته، برسه.

دَ امزی انجيلِ عيسیٰ کلو وختا مردُم ره نميله که دَ باره شی

خبر تیت کُنه؛ امزی خاطر مَرَقَس میخایه که مُعجزه های
شفا دَدو و تعلیم های عیسی مسیح ره خاندنده ها دَ روشنی دَ
«صلیب میخکوب شُدو» و «دُوباره زنده شُدون» عیسی
مسیح پی بُره.

عالمِا دَزی باوَر آسته که مَرَقَس ای انجیل ره بَلده مسیحیای
غیر یهود نوشته کده، چُون مَرَقَس دَ امزی انجیل بعضی رسم
و رواج یهودیا ره بطورِ خاص بیان مونه.

فهرستِ عنوانِ ها

یحیای تعمید دهنده راه ره بَلده عیسی مسیح تیار مونه
(فصل ۱ آیه ۱-۱۵)

عیسی اولین یارا ره دعوت مونه (۱۶:۱)

عیسی شفا میدیه (۲۱:۱)

لاوی مالیه گیر پیرو عیسی موشه (۱۳:۲)

دَ باره روزه و روزِ آرام و شفای آدمِ دست خُشک دَ روزِ
آرام (۱۸:۲ - ۶:۳)

جمعیتِ مردم از پُشتِ عیسی موره (۷:۳)

انتخابِ کدونِ دوازده رسول (۱۳:۳)

تُهْمَتِ عالمایِ دینی دَ بَله عیسی (۲۰:۳)

آبه و برارونِ عیسی (۳۱:۳)

عیسی مثلِ اُورده توره موگیه (۱:۴)

مُعجزه های عیسی (۳۵:۴)

دَ باره پاکی و نجاست (۱:۷)

ایمانِ یگ خاتونِ غیرِ یهود و شفای آدمِ گر و گُنگه
(۲۴:۷)

نانِ دَدو دَ چار هزار نفر (۱:۸)

فَرِيسِيَا مُعْجِزَه طَلَب مُونَه (۱۱:۸)

خَمِيرَمَايَه فَرِيسِيَا وَ هِيروديس (۱۴:۸)

شفا دَدونِ يَگِ آدَمِ كورِ دَ بَيْتِ صَيِّدا (۲۲:۸)

اِقْرارِ پِترُسِ دَ بارِه مَسِيحِ (۲۷:۸)

عيسی دَ بارِه مَرگِ خُو پيشگويی مُونَه وَ تَبْدِيلِي شَکْلِ

عيسی (۳۱:۸)

باچِه جِنْدِي شفا پيدا مُونَه (۱۴:۹)

عيسی بَسْمِ دَ بارِه مَرگِ خُو پيشگويی مُونَه (۳۰:۹)

بَحْثِ دَ بارِه بُزُرگِي (۳۳:۹)

هَرکَسِي کِه مُخَالِفِ مَوْنِييه قَدِ اَز مَو اَسْتَه (۳۸:۹)

اِخْطارِ دَ وَ سَوَسَه کُنْدَه هَا (۴۲:۹)

دَ بارِه طَلاقِ (۱:۱۰)

عيسی بَچکِيچايِ ريزه رَه بَرکَتِ مِيدِيَه (۱۳:۱۰)

آدَمِ سَرْمَايَه دَارِ وَ زِنْدَگِي اَبْدِي (۱۷:۱۰)

سَوْمَنَه پيشگويی عيسی دَ بارِه مَرگِ شِي وَ دِرْخاستِ

يَعْقُوبِ وَ يُوْحَنَّا (۳۲:۱۰)

شفا دَدونِ بَارْتِيمائوسِ كورِ (۴۶:۱۰)

دَاخِلِ شُدونِ عيسی دَ اَوْرُشَلِيمِ وَ لَعْنَتِ كَدونِ دِرْخَتِ اَنجِيرِ

(۱:۱۱)

رِفْتونِ عيسی دَ خانِه خُدا (۱۵:۱۱)

دِرْسِ اَز دِرْخَتِ اَنجِيرِ (۲۰:۱۱)

قُدْرَتِ وَ اِخْتِياراتِ عيسی (۲۷:۱۱)

مَثَلِ اِجارَه کارايِ ظالِمِ (۱:۱۲)

سَوالِ دَ بارِه مَالِيَه وَ دَ بارِه زِنْدَه شُدونِ مُردَه هَا (۱۳:۱۲)

بُزُرگَتَرينِ حُکْمِ (۲۸:۱۲)

دَاوُودِ وَ مَسِيحِ (۳۵:۱۲)

عيسی مُردَمِ رَه دَ بارِه عالِمایِ دِينِ خَبَر دَارِ مُونَه (۳۸:۱۲)

هدیه یگ خاتون بیوه (۴۱:۱۲)

پیشگویی د باره آخر زمان و پس آمدون مسیح (۱:۱۳)

نقشه قتل عیسی و خیانت یهودای اسخریوطی (۱:۱۴)
آخری شام عیسی قد یارای شی و پیشگویی د باره انکار
پترس (۱۲:۱۴)

دعا کدون عیسی د باغ گتسیمانی و دستگیر شدن شی
(۳۲:۱۴)

عیسی د حضور شورای یهود و انکار پترس از عیسی
(۵۳:۱۴)

محکوم شدن عیسی د مرگ و ریشخندی عسکرا د بله
شی (۱:۱۵)

میخکوب شدن عیسی د صلیب و دفن شدن شی
(۲۱:۱۵)

دوباره زنده شدن عیسی (۱:۱۶)

**یحیی تعمید دهنده راه ره بلده عیسی مسیح تیار
مونه**

۱ شروع انجیل عیسی مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگویی د کتاب اشعیا نبی نوشته شده:

”ما رسول خو ره پیشلون تو ری مونم

تا راه تو ره پیش روی تو آماده کُنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیغ زده موهیه،

راه ره بَلدِه خُداوند آماده كُنید

و راهروی شی ره راست-و- سیده كُنید.“

۴ دَ مُطابِقِ امزی پیشگویِ یحیای تعمید دهنده دَ بیابو ظاهر شد و یگ غُسلِ تعمید ره اعلان کد که مردُم توبه کنه تا گناهای ازوا بخشیده شنه. ۵ مردُم از تمام منطقه یهودیه و اورشَلیم بُر شده دَ پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده از دستِ ازو دَ دریای اُردُن غُسلِ تعمید میگرفت. ۶ یحیی کالای ره که از پاشم اُشتر بُود مُپوشید و دَ گردِ کمر خو یگ کمر بندِ چرمی دَشت و خوراک شی مَلخ و عسلِ صحرائی بُود.

۷ او اعلان کده مُوگفت: ”کسی که قُدرت شی از مه کده کلو یه، بعد از مه مییه؛ ما حتی لایق شی ره ندرُم که خم شده بندِ چپلی شی ره واز کُم. ۸ ما شُمو ره قد او غُسلِ تعمید دَدُم، لیکن او شُمو ره قد روح اَلْقُدسِ غُسلِ تعمید میدیه.“

۹ دَ امزو روزا عیسی از ناصیره جلیلیه آمد و دَ دریای اُردُن از دستِ یحیی غُسلِ تعمید گرفت. ۱۰ و امی که عیسی از او بُر شد، او دید که آسمو شَق شد و روح اَلْقُدسِ دَ شکلِ یگ کوتر دَ بله ازو نازل شد. ۱۱ و یگ آواز از آسمو آمده گفت: ”تو باچه دوست-دشتنی مه استی که از تو خوش-و-راضی اَسْتُم.“

۱۲ اوخته روح اَلْقُدسِ دستی او ره دَ بیابو بُرد. ۱۳ او مُدَتِ چلِ روز دَ بیابو بُود و شیطو او ره وَسوسه مُوکد؛ او دَ مینکل

جانورای وحشی بود و ملایکه ها خدمت شی ره مُوکد.

^{۱۴} بعد از دستگیر شدنِ یحیی عیسی دَ جلیلیه رفت؛ او دَ اُونجی خوشخبری پادشاهی خُدا ره اعلان کده ^{۱۵} مُوگفت: ”وخت پوره شده و پادشاهی خُدا نزدیک آسته. پس توبه کُنید و دَ خوشخبری ایمان بیرید.“

عیسی اولین یارا ره دعوت مونه

^{۱۶} وختیکه عیسی دَ لبِ دریای جلیلیه گشت-و-گُزار مُوکد، او شِمعون و برار شی اندریاس ره دید که تورِ ماهی‌گیری ره دَ دریا پورته مونه، چُون اونا ماهی‌گیر بُود. ^{۱۷} او دَزوا گُفت: ”از پُشتِ ازمه بیید تا شُمو ره شِکارچی مردُم جور کُنم.“

^{۱۸} اونا فوری تور های ماهی‌گیری خُو ره ایله کده از پُشتِ ازو ری شد. ^{۱۹} وختی کم وری پیش رفت، او یعقوب باچه زیدی و برار شی یوحنا ره دید که دَ منه کِشتی تور های ماهی‌گیری خُو ره آماده مونه. ^{۲۰} او دِستی اونا ره کوی کد و اونا آته خُو زیدی ره قد مُزدورکارا دَ کِشتی ایله کده از پُشتِ ازو ری شد.

عیسی یگ آدم جندی ره شفا میدیه

^{۲۱} اوخته اونا دَ شارِ کفرناحوم رفت. دَ اُونجی عیسی دَ روزِ آرام فوری دَ عبادت خانه دَرآمد و دَ تعلیم دَدو شروع کد. ^{۲۲} مردُم از تعلیم شی حیرو مند، چُون او رقم کسی که صاحبِ قدرت-و-اِختیار بَشه دَزوا تعلیم دَد، نه رقمِ عالمای دین.

۲۳ دَ امزُو غَيْت دَ عِبَادَتِ خانِه ازوا يگ آدم بُود که روحِ ناپاک دَشت. او چيغِ زده گُفت: ^{۲۴}”آی عيسایِ ناصِری، قد ازمو چی غَرَضِ دَری؟ آیا اَمَدِی که مو ره نَابُود کُنی؟ ما تُو ره مینَخَشُم که تُو کی اَسْتی؟ تُو اَمُو مُقَدَّسِ خُدا اَسْتی.“ ^{۲۵} لیکن عيسی دَ بِلِه ازو هَيبَتِ کده گُفت: ”چُپِ بَشی و ازو بُر شو!“ ^{۲۶} اوخته روحِ ناپاک اَمُو آدم ره سخت تکان دَد و قد آوازِ بلند چيغِ زده ازو بُر شُد. ^{۲۷} پگ ازوا تعجُبِ کد، دَ اندازه که از یگدیگه خُو پُرسان کده مُوگُفت: ”ای چيزخيل اَسْتِه؟ یگ تعلیمِ نو قد قُدرت-و-اِختیار! او حتی دَ بِلِه ارواحِ ناپاک اَمر مونه و اونا از ایدِ شی موشه!“ ^{۲۸} و خبر ازو فوری دَ تمام منطقه های گِرد-و-بَرِ جَلیلِیه تیت شُد.

شفا دَدونِ ناجورا

^{۲۹} امی که عيسی و یارایِ شی از عِبَادَتِ خانه بُر شُد، اونا فوری قد یعقُوب و یوحَنَّا دَ خانِه شِمعون و اَندریاس دَرآمد. ^{۳۰} خُسرمادرِ شِمعون تُو کده خاو شُد. اونا دِستی او ره از حالِ ازو باخبر کد. ^{۳۱} اوخته عيسی پیش اَمَد و دِستِ شی ره گِرِفْتِه او ره باله کد و تُو او ره ايله کد و او دَ خِدْمَتِ ازوا مَشغُول شُد.

^{۳۲} دَ امزُو شام بعد از آفتو شِشتو، اونا تمامِ ناجورا و جِنْدی ها ره دَ پیشِ عيسی اُورد. ^{۳۳} و پگِ مَرْدُمِ شارِ دَ پیشِ درگه جَم شُد. ^{۳۴} عيسی غَدِر کسا ره که دَ ناجوری های رقم رقم گِرِفْتار بُود، شفا دَد و غَدِر جِنیاتِ ره بُر کد، ولِی نَه ایشْت که جِنیاتِ توره بُگیه، چراکه اونا او ره مینَخَشید.

عیسی د سراسرِ جلیلیه تبلیغ مونه

^{۳۵} صَباح‌گاه وختیکه هنوز تریک بُود، عیسی باله شُده از خانه بُر شُد و دایگ بیابو رفته د اُونجی مَشغُول دُعا شُد.

^{۳۶} شَمعون و رفیقای شی د پالیدون ازو بُر شُد. ^{۳۷} وختیکه اُو ره پیدا کد، دزو گُفت: ”پگِ مردُم تُو ره موپاله.“ ^{۳۸} اُو دزوا گُفت: ”ببید که یگو جای دیگه د آغیلای گرد-و-بر بوری، تا د اُونجی ام خوشخبری ره اعلان کنُم، چُون بلده امزی کار بُرو اَمَدیم.“

پاک شُدونِ آدمِ کولی گرفته

^{۳۹} پس عیسی د سراسرِ جلیلیه و عبادت خانه های ازوا و عَظ مُوکد و جنیات ره بُر مُوکد. ^{۴۰} یگِ آدمِ کولی گرفته پیش شی اَمده زانو زد و عذر-و-زاری کده دزو گُفت: ”اگه تُو بخاهی میتنی مره پاک کنی.“ ^{۴۱} دلِ عیسی د حالِ ازو سوخت، دست خُو ره برار کد و د بله ازو ایشته گُفت: ”ما میخایم، پاک شو.“ ^{۴۲} فوری مَرَضِ کولی ازو دُور شُد و اُو پاک شُد.

^{۴۳} عیسی اُو ره سخت مَنع کد و بدونِ طال-و-طُول اُو ره ری کده ^{۴۴} دزو گُفت: ”هُوش کُو که د کس چیز نگی، بلکه رفته خود ره د پیشوا نشو بدی و بلده پاک شُدون خُو چیزی ره که موسی امر کده تقدیم کُو تا بلده ازوا یگِ شاهدهی بَشه.“ ^{۴۵} لیکن اُو بُرو رفته د اعلان کدونِ امزو توره شروع کد، د اندازه که عیسی دیگه نَتَنِست د شار داخل شنه، بلکه د برونِ شار د جایای گوشه مومند و مردُم از هر طرف د پیش شی میمد.

جور شُدونِ یگِ آدمِ فلج

۲ بعد از چند روز وختیکه عیسی بسم دَ کفرناحوم داخل شُد، خبر تیت شُد که او دَ خانه آسته. ۲ اوخته تعدادِ کلونِ مردُم جَم شُد، دَ اندازه که حتی بُرونِ درگه خانه ام جای نَبود و او کلام ره بلده ازوا بیان مُوكد. ۳ دَ امزو غیت مردُم یگِ آدمِ فلج ره که دَ وسیله چار نفر اُورده شُد، دَ پیشِ عیسی مُوبُرد. ۴ مگم وختی اونا بخاطر جمعیتِ مردُم نتنست که او ره دَ پیشِ عیسی بُره، اونا بامِ بله سرِ عیسی ره کند. بعد از سَلاخ کدونِ بام، اونا امو جاگه ره که آدمِ فلج دَ بله شی خاو بُود، تاه کد. ۵ وختیکه عیسی ایمانِ ازوا ره دید، او دَ آدمِ فلج گُفت: ”باچه مه، گُناه های تو بخشیده شُد.“ ۶ ولے بعضی عالمای دین که دَ اونجی شیشه بُود، دَ دلِ خو سوال کد که: ۷ ”چرا ای آدم ای رقم مُوگیه؟ ای کُفرگویی آسته! کی میتنه گُناه ها ره ببخشه بغیر از خدا و بس؟“ ۸ عیسی فوری دَ روحِ خو پی بُرد که اونا دَ دلِ های خو چی فکر مُونه. اوخته دَزوا گُفت: ”چرا ای رقمِ فکرا ره دَ دلِ های خو جای میدید؟ ۹ کُدم شی آسوتر آسته که دَ امزی آدمِ فلج بُگی: ’گُناه های تو بخشیده شُد، یا ای که ’باله شو و جاگه خو ره گِرفته بورو؟‘ ۱۰ مگم تا بدیند که «باچه انسان» دَ روی زمی قُدرت-و- اختیارِ بخشیدونِ گُناه ها ره دره بنگرید که چیز کار مُوم.“ پس دَ آدمِ فلج گُفت: ۱۱ ”دَز تو مُوگم، باله شو، جاگه خو ره گِرفته خانه خو بورو.“ ۱۲ او باله شُد و فوری پیشِ روی پگِ ازوا جاگه خو ره گِرفته ری شُد، بطوری که پگِ ازوا حیرو مند و خدا ره ستایش کده گُفت: ”امی رقم کار ره مو هرگز ندیدے.“

لاوی مالیه گیر یارِ عیسی مُوشه

^{۱۳} عیسی بسم د لب دریا رفت و پگ مردم د پیش ازو آمد و او اونا ره تعلیم دد. ^{۱۴} د حالیکه او مورفت، لاوی باچه حلفی ره دید که د جای مالیه گرفتو شیشه و او دز شی گفت: ”از پشتِ ازمه بیه.“ و او باله شده از پشتِ ازو ری شد.

^{۱۵} د حالیکه عیسی د خانه لاوی سر دسترخو شستد، تعداد

کلون مالیه‌گیرا و گناهکارا ام آمده قد ازو و یارای شی شست، چون د اونجی غدر کسا بود که ازو پیروی موكد.

^{۱۶} وختی عالمای دین فریسیا دید که او قد مالیه‌گیرا و

گناهکارا نان موخوره، اونا د یارای شی گفت: ”چرا او قد

مالیه‌گیرا و گناهکارا نان موخوره؟“ ^{۱۷} امی که عیسی ای توره

ره شنید، او دزوا گفت: ”کسای که جور آسته، د طبیب

ضرورت ندره، بلکه ناجورا ضرورت دره. ما نمدم که

مردمای عادل ره دعوت کنم، بلکه امدیم که گناهکارا ره

دعوت کنم.“

د باره روزه

^{۱۸} د امزو زمان شاگردای یحیی و فریسیا روزه می‌گرفت.

اوخته مردم پیش عیسی آمده دزو گفت: ”چرا شاگردای

یحیی و شاگردای فریسیا روزه می‌گیره، مگم یارای ازتو روزه

نمی‌گیره؟“ ^{۱۹} عیسی دزوا گفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا

وختیکه داماد قد ازوا آسته، میتنه روزه بگیره؟ نه. تا زمانیکه

داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیره. ^{۲۰} مگم روزای

مییه که داماد از وا گرفته موشه؛ اوخته د امزو روز اونا

روزه میگیره. ^{۲۱} هیچ کس یگِ ثوټه رختِ نو ره د کالای کهنه پینه نموکنه، اگه بکنه، امو رخت پینه شده ازو کنده موشه و پارگی شی از بد بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شراب تازه ره د مَشک های کهنه شیو نمونه. اگه بکنه، شراب مَشک ها ره میترقنه و شراب لوو شده مَشک ها ضایع موشه، بلکه شراب تازه ره د مَشک های نو شیو مونه.

د باره روزِ آرام

^{۲۳} د یگ روزِ آرام عیسی از منه کشت های گندم تیر موشد و یارای شی د حین رفتو شروع د کندون خوشه های گندم کد. ^{۲۴} فریسیا دزو گفت: ”توخ کو، چرا اونا کاری ره مونه که د روزِ آرام روا نییه؟“ ^{۲۵} او دزوا گفت: ”آیا شمو هرگز نخواندید که داوود چیز کار کد، وختیکه خود شی و رفیقای شی محتاج نان و گشنه بود؟“ ^{۲۶} او د زمان ابیاتار پیشوای بزرگ د خانه خدا داخل شد و نان تقدیم شده ره خورد که خوردون شی بغیر از پیشوایو بلده هیچ کس روا نییه؛ و او د رفیقای خو ام دد.“ ^{۲۷} اوخته عیسی دزوا گفت: ”روزِ آرام بلده انسان مقرر شد، نه که انسان بلده روزِ آرام.“ ^{۲۸} د امزی حساب «باچه انسان» صاحبِ روزِ آرام ام آسته.

شفای آدمِ دست خشک شده

^۳ عیسی بسم د عبادت خانه داخل شد. د اونجی یگ آدم بود که دست شی خشک شد. ^۲ اونا نظر شی د عیسی بود تا بنگره که اگه او امو آدم ره د روزِ آرام شفا بدیه، اونا او ره

ملاَمَت كُنه . ^۳ پَس اُو دَمَزُو آدَم دِسْت خُشَك شُدِه كُفَت:
 ”بِه، دَ مینکل جای ایسته شو.“ ^۴ اوخته اُو دَزوا كُفَت: ”آیا دَ
 روزِ آرام نیکی كدو رَوا آسته یا بَدی كدو، نِجات دَدونِ جان
 یا كُشتون شی؟“ اونا چُپ مَند. ^۵ عیسی چار طرف خُو قد قار
 سُون ازوا تُوخ كد و از سَنگدلی ازوا جِگرخُون شُدِه دَزُو آدَم
 كُفَت: ”دِسْت خُو ره دِراز كُو.“ اُو دِراز و دِسْت شی جور
 شُد. ^۶ اوخته فریسیا بُرو رفت و فَوری قد طرفدارای
 هیرودیس دَ ضِدِ عیسی نَقشه كَشید كه چی رَقم اُو ره نابود
 كنه.

جَمعیَتِ مَرْدُمِ از پُشتِ عیسی موره

^۷ عیسی قد یارای خُو سُون لبِ دریا رفت و یگ جَمعیَتِ كُنه
 از جَلیلیه از پُشت شی ری شُد؛ ^۸ و از یهُودیه، اورُشَلیم،
 اِدومیه، از اُو طرفِ دریای اُردُن و از منطقای صُور و
 صیدون ام جَمعیَتِ كُنه مَرْدُمِ وختی دَ باره كارای ازو شِنید،
 دَ پیش شی آمد. ^۹ بخاطرِ جَمعیَتِ كُلو اُو دَ یارای خُو كُفَت كه
 یگ كِشتی بَلده شی آماده كُنه تا مَرْدُمِ دَ بِلِه ازو بَیر-و-بار
 نَكُنه. ^{۱۰} چُون اُو غَدَر كسا ره شفا دَده بُود، امزُو خاطر هر
 كسی كه ناجوری دَشت دَ بِلِه ازو تُشه مُوكد تا دَ جان شی
 دِسْت بَزنه. ^{۱۱} هر غَیتیکه ارواحِ ناپاك اُو ره میدید، دَ پیش
 شی رُوی دَ خاك موفتد و چِیغ زده مُوكُفَت: ”تُو باچه خُدا
 آستی!“ ^{۱۲} مگم عیسی سخت تاكید كده دَزوا امر مُوكد كه اُو
 ره بَرَمَلا نَكُنه.

اِنْتِخَابِ كِدُونِ دوازده رسُول

^{۱۳} اوخته عیسی د بِلَه کوه رفت و کسای ره که میخواست د پیش خو طلب کد و اونا د پیش ازو آمد. ^{۱۴} او دوازده نفر ره کوی کده [اونا ره «رسُول» لَقَب دَد]، تا قد شی یگجای بَشَه و تا اونا ره بَلَدَه وَعَظ کدو ری کُنه ^{۱۵} و اونا قُدْرَت دَشْتَه بَشَه که جِنیَات ره بُر کُنه. ^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مُقَرَّر کد] اینیا بُود: شِمعون که او ره پِترُس نام ایشْت، ^{۱۷} یعقوب باچه زیدی و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآنرگس» یعنی «باچه های گرگرداغ» نام کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تَدی، شِمعون غِیرْتی ^{۱۹} و یهودای اِسْخَرِیوْطی که یهودای اِسْخَرِیوْطی عیسی ره د گِیر دَد.

تَهْمَتِ عَالِمایِ دینِ د بِلَه عیسی

^{۲۰} اوخته عیسی خانه رفت و مردُم بسم جم شد د اندازه که او و یارای شی بَلَدَه نان خوردو ام فرصت پیدا نَتِنَسْت. ^{۲۱} وختیکه قَوْمایِ نَزْدِیک شی ای ره شَنِید، اونا آمد تا او ره بُبره، چُون اونا مُوگُفْت که او عَصَابِ خُو ره از دِست دَدَه.

^{۲۲} عَالِمایِ دینِ که از اورُشَلِیم آمده بُود، مُوگُفْت: ”او بَعْلزِبُول دَرَه و جِنیَات ره د کومکِ سَرْدِستَه جِنیَات بُر مُونه.“

^{۲۳} پَس عیسی اونا ره پیش خو کوی کد و مَثَل اُورْدَه دَزوا گُفْت: ”شَیْطو چَطور مِیْتَنه که شَیْطو ره بُر کُنه؟ ^{۲۴} اگه یگ مَمَلْکَت د ضِدِ خُود خُو تَقْسِیم تَقْسِیم شُنَه، او مَمَلْکَت نَمِیْتَنه که اُسْتوار بُمنه. ^{۲۵} و اگه یگ خانوار د ضِدِ خُود خُو تَقْسِیم

تقسیم شنه، او خانوار نمیتنه که اُستوار بُمنه. ^{۲۶} اگه شیطو ام دَ ضدِ خود خو باله شنه و تقسیم تقسیم شنه، او نمیتنه که مقاومت کنه، بلکه آخر شی رسیده. ^{۲۷} امی رقم هیچ کس نمیتنه که دَ خانه آدم زور تو داخل شنه و مال های شی ره چور-و-چپاؤل کنه تا که اول آدم زور تو ره بسته نکنه؛ ولی بعد ازو میتنه خانه ازو ره چپاؤل کنه.

^{۲۸} ما حقیقت ره دز شمو موگم، تمام گناه های انسان و هر رقم کفرگویی که کنه، بخشیده موشه. ^{۲۹} مگم هر کسی که دَ ضدِ روح القدس کفرگویی کنه، تا ابد بخشیده نموشه، بلکه او محکوم دَ گناه ابدی آسته. ^{۳۰} چون اونا موگفت: ”او یگ روح ناپاک دره.“

آبه و برارون عیسی

^{۳۱} اوخته آبه و برارون عیسی آمد و دَ برو ایسته شده یگو کس ره ربی کد تا او ره کوی کنه. ^{۳۲} جمعیت مردم دَ گرد ازو شستند و اونا دزو گُفت: ”آبه تو و برارون تو دَ برو یه و تو ره طلب مونه.“ ^{۳۳} او دَ جواب ازوا گُفت: ”آبه مه کی آسته و برارون مه کی یه؟“ ^{۳۴} و سون امزو کسای که دَ گرد شی شستند، توخ کده گُفت: ”اینیا آبه و برارون مه آسته؛ ^{۳۵} چون هر کسی که خاست-و-اراده خدا ره دَ جای بیره، اونمو برار و خوار و آبه مه آسته.“

مئل تخم زدون دیغو

۴ عیسیٰ بسم د لب دریا د تعلیم ددو شروع کد. جمعیت کته د گرد ازو جم شد، د اندازه که او د یگ کشتی که د منه دریا بود سوار شده ششت د حالیکه تمام جمعیت د لب دریا ایسته بود. ۲ اوخته او مثل اُورده چیزای کلو بلده ازوا تعلیم دد و د تعلیم خو دزوا گفت:

۳ ”گوش کنید، یگ دیغو بلده تخم زدو برو رفت. ۴ د حالیکه تخم ره پاش میدد، یگ مقدار شی د راه اُفتد و مرغکو آمده اونا ره خورد. ۵ یگ مقدار دیگه شی د زمین سنگلاخ اُفتد، د جایی که خاک کلو ندشت؛ اونا د زودی سوز کد، چراکه خاک غوج نبود. ۶ مگم وختیکه آفتو بر شد، اونا سوخت و ازی که ریشه ندشت خشک شد. ۷ و یگ مقدار شی د مینکل خارا اُفتد و خارا کته شده اونا ره قپه کد و اونا حاصل ندد. ۸ یگ مقدار دیگه شی د زمین خوب اُفتد و ثمر دد یعنی سوز کده کته شد و حاصل دد: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر.“ ۹ بعد ازو عیسیٰ گفت: ”هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره!“

معنای مثل تخم زدون دیغو

۱۰ وختیکه عیسیٰ تنها بود، نفرای گرد-و-بر شی قد امزو دوازده یار د باره امزی مثل ها ازو پُرسان کد. ۱۱ او دزوا گفت: ”پی بردون راز پادشاهی خدا بلده شمو بخشیده شده، مگم بلده مردمای برو تمام چیزا د مثل گفته موشه، ۱۲ تا

اونا توخ کنه که بنگره، مگم دیده نتنه،

و گوش بگیره که بشنوه، مگم پی نبره،

نشنه که پس بییه و بخشیده شنه.

^{۱۳} اوخته عیسی دزوا گُفت: ”آیا شمو ای مثل ره نموفامید؟ پس پگ مثل های دیگه ره چی رقم میتنید که بفامید؟^{۱۴} دیغو کلام ره کشت مونه.^{۱۵} اینی کسا مثل تخم های آسته که د راه اُفتد، د جایی که کلام کشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میشنوه، شیطو دستی مییه و کلامی ره که د دل های ازوا کشت شده، گرفته موبره.^{۱۶} و اینی کسا مثل تخم های آسته که د زمین سنگلاخ کشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میشنوه، دستی قد خوشی قبول مونه،^{۱۷} ولے ازی که ریشه ندره اونا بلده یگ زمان کم تاب میره؛ وختیکه مشکلات و آزار-و- اذیت بخاطر کلام پیش بییه، اونا فوری از راه بر موشه.^{۱۸} و دیگرون شی مثل تخم های آسته که د بین خارا کشت شد؛ آمیا کسای آسته که کلام ره میشنوه،^{۱۹} مگم تشویش های دنیا، عشق مال-و- دولت و هوس چیزای دیگه آمده کلام ره قپه موکنه و او بے ثمر مومنه.^{۲۰} و اینیا مثل تخم های آسته که د زمین خوب کشت شد؛ آمیا کلام ره میشنوه و او ره قبول مونه و ثمر میدیه: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر.“

مثل چراغ

^{۲۱} عیسی دزوا گُفت: ”آیا چراغ ره بلده ازی میره که د زیر کاسه یا چارپایی بیله؟ نه، بلکه او ره میره که د بله چراغدان بیله.^{۲۲} چون هیچ چیزی تاشه نییه که بر ملا نشنه و هیچ

چیزی پوشیده نییه که معلومدار نشنه. ^{۲۳} هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره. ^{۲۴} و دزوا گُفت: ”مُتَوَجِه بَشید که چی میشنَوید. د هر منکی که بید د امزو منک بلده شمو دده موشه و حتی کلوتر ام دده موشه. ^{۲۵} چون کسی که دره دزو کلوتر دده موشه و کسی که ندره، حتی چیزی ره که دره ام از شی گرفته موشه.“

مَثَلِ سَوَزِ كَدُو وَ كَثَّةِ شُدُونِ تُخْمِ

^{۲۶} او امچنان گُفت: ”پادشاهی خُدا مَثَلِ ازی اَسْتَه که یگ آدم د زمی تُخْمِ پاش میدیه ^{۲۷} و شاو و روز، چی او خاو بشه، چی بیدار، تُخْمِ سَوَزِ مونه و کثه موشه. چی رقم؟ او نمیدنه. ^{۲۸} زمی خود بخود ثمر میدیه، اوّل علف سَوَزِ مونه، بعد ازو خوشه و بعد ازو دانه کامل د منه خوشه. ^{۲۹} و غیتیکه غلّه پخته موشه، او قد داس خو بلده درو موره، چراکه وخت درو شی رسیده.“

مَثَلِ تُخْمِ شَرَشَمِ

^{۳۰} او بسم گُفت: ”پادشاهی خُدا ره دیگه قد چیزخیل برابر کنی و بلده شی چی رقم مَثَلِ بیرى تا او ره بیان کنی؟ ^{۳۱} او رقم تُخْمِ شَرَشَمِ وری اَسْتَه که وختی د زمی کشت موشه، ریزه‌ترین پگ تُخْمای روى زمی اَسْتَه، ^{۳۲} مگم وختیکه کشت شد، سَوَزِ مونه و از تمام بوئه ها کده کثه‌تر موشه و شاخچه های کثه بر مونه، د اندازه که مرغکوی هوا میتنه د سایه شی وور جور کُنه.“

^{۳۳} او قد امزی رقم مثل های کلو کلام ره بلده ازوا گفت تا جایی که اونا قدرت شنیدون شی ره دشت. ^{۳۴} او بدون مثل قد ازوا توره نگفت، مگم وختیکه او قد یارای خو تنها بود، تمام چیزا ره بلده ازوا بیان کد.

آرام کدون طوفان دریا

^{۳۵} د امزو روز وختیکه شام شد، عیسی د یارای خو گفت: ”بیید که د او لب دریاچه بوری.“ ^{۳۶} اوخته اونا جمعیت مردم ره ایله کد و عیسی ره د امزو کشتی که بود قد خو برد؛ و چند کشتی دیگه ام قد ازو قتی بود. ^{۳۷} د امزو غیت یگ طوفان شدید پیدا شد و جلیه ها د کشتی میزد، د اندازه که نزدیک بود، کشتی غرق شنه. ^{۳۸} عیسی د آخر کشتی د بله بالشت خاو کدد. اوخته یارای شی او ره بیدار کد و دزو گفت: ”استاد، آیا تو د غم نیستی که مو از بین بوری؟“ ^{۳۹} او باله شد و د بله باد هیبت کد و د دریا گفت: ”آرام! ایسته شو!“ باد ایسته شد و آرامش کامل برقرار شد. ^{۴۰} او د یارای خو گفت: ”چرا ایقس ترس خوردید؟ آیا شمو هنوز ام ایمان ندرید؟“ ^{۴۱} اونا غدر ترس خورده بود و د یگدیگه خو گفت: ”ای چی رقم آدم آسته که حتی باد و دریا ام از آید شی موشه؟“

شفا ددون آدم جندی

^۵ پس اونا د او طرف دریا، د سرزمین جرسیا رفت. ^۲ و امی که عیسی از کشتی بر شد، دستی یگ آدم که روح ناپاک

دشت، از مینکل قبرا بُر شُده قد ازو رُوی دَ رُوی شُد. ^۳ او آدم دَ مینکل قبرا زندگی مُوکد و هیچ کس نَمیتِنست که او ره دَ بند نِگاه کُنه، حتی قد زنجیرا ام نه؛ ^۴ چراکه او چندین دفعه قد زنجیر و زولانه بسته شُد، مگم زنجیرا ره مُنٹی و زولانه ها ره میده کُدد و هیچ کس توانایی ازی ره ندشت که او ره رام کُنه. ^۵ او شاو و روز دَ مینکل قبرا و دَ بله تپه ها چیغ میزد و خود ره قد سنگ زده زخمی مُوکد. ^۶ وختیکه او عیسی ره از دُور هُوش کد، او دَویده امد و دَ پیش رُوی شی سجده کد ^۷ و قد آواز بلند چیغ زده گُفت: ”ای عیسی، باچه خدای مُتعال، دَزه مه چی غرض دَری؟ تو ره دَ خدا قسَم میدیم که مره عذاب نکنی.“ ^۸ چُون عیسی دَزو گُفتد: ”ای روح ناپاک، ازی آدم بُر شو!“ ^۹ اوخته عیسی ازو پُرسان کد: ”نام تو چی یه؟“ او دَ جواب شی گُفت: ”نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“ ^{۱۰} او دَ پیش عیسی غدر غدر-و-زاری کد که اونا ره ازو منطقه بُر نکُنه. ^{۱۱} دَ اُونجی یگ گله کُنه خوک دَ بغل تپه میچرید؛ ^{۱۲} اوخته ارواح ناپاک دَ پیش ازو غدر-و-زاری کده گُفت: ”مو ره دَ منه خوک ها ری کُو؛ بیل که دَ پوست ازوا داخل شنی.“ ^{۱۳} عیسی دَزا اجازه دَد و ارواح ناپاک بُر شُده دَ پوست خوک ها داخل شُد و گله که تقریباً دو هزار خوک بُود، از سرشیوکی تپه خود ره دَ دریا پورته کد و دَ دریا غرق شُد.

^{۱۴} چوپونوی خوک ها دُوتا کد و ای توره ره دَ شار و آغیلای اطراف نقل کد. اوخته مردُم امد تا بنگره که چی واقعهُ رخ دده. ^{۱۵} اونا پیش عیسی امد و امو آدم جندی ره دید که دَ اُونجی شسته، کالا پوشیده و هُوشیار شُده؛ امو آدم ره که

سابقِ گِرفِتارِ جِنیاتِ بُود. پس اونا ترس خورد. ^{۱۶} کسای که ای واقعه ره دیدد، دَ مردُم نَقْل کد، یعنی چیزی ره که قد آدمِ جِندی و خوک ها رُخ دَدَد. ^{۱۷} اوخته اونا دَ پیشِ عیسیٰ عَذر کد که از منطقه ازوا بوره.

^{۱۸} وختیکه عیسیٰ دَ کِشتی سوار مُوشَد، امو آدم که سابقِ جِندی بُود دَ پیشِ عیسیٰ زاری کد که او ره بيله تا قد شی قتی بوره. ^{۱۹} مگم عیسیٰ او ره نه‌ایشْت، بلکه دَزُو گُفت: ”خانه خُو بورُو دَ پیشِ قومايِ خُو و بِلده ازوا نَقْل کُو که خُداوند چِقس کارِ کتّه بِلده تُو کده و چی رقم دَ بِله تُو رَحْم کده.“ ^{۲۰} اوخته او رفت و دَ منطقه دیکاپولیس دَ اعلانِ کدونِ هر چیزی که عیسیٰ بِلده ازُو کَدَد شُرُوع کد و تمامِ مردُم حَیرو مَند.

زنده کدونِ دُخترِ یایروس و جور شُدونِ خاتونِ مریض

^{۲۱} وختیکه عیسیٰ بسمِ قد کِشتی دَ دیگه طرفِ دریا رفت، یگ جمعیتِ کتّه دَ گردِ شی جم شد و او دَ لبِ دریا ایسته بُود. ^{۲۲} اوخته یکی از رهبرایِ عبادتِ خانه دَ نامِ یایروس آمد و امی که عیسیٰ ره دید دَ پیشِ پایِ شی اُفتَد ^{۲۳} و دَ پیشِ شی عَذر- و- زاری کده گُفت: ”دُخترِ ریزه مه دَ حالِ مُردو یه. لُطفاً بیه و دِستِ خُو ره دَ بِله ازُو بیل تا او جور شُنه و زنده بُمَنه.“ ^{۲۴} پس عیسیٰ قد ازُو رفت و یگ جمعیتِ کتّه ام از پُشتِ شی ری شد و اونا دَ بِله ازُو تُشه- و- تيله مُوکد.

^{۲۵} دَ اونجی یگ خاتو بُود که مُدتِ دوازده سالِ خُونریزی دَشت. ^{۲۶} او از دِستِ طیبِ های کلو غدر رَنج- و- عذاب

کشیدد و تمام دارایی خو ره خرچ کدد، لیکن هیچ دز شی
 فایده نکدد، بلکه بدتر شدد. ^{۲۷} وختیکه او د باره عیسی شنید،
 او د مینکل جمعیت د پشت سر عیسی آمد و د چین شی
 دست زد. ^{۲۸} چون او قد خود خو گفند: ”اگه فقط د کالای
 شی دست بزئم خوب موشم.“ ^{۲۹} امو لحظه خونریزی شی
 قوی شد و او د جان خو فامید که امزو مرض شفا پیدا کده.
^{۳۰} عیسی فوری پی برد که ازو یگ قدرت خارج شده. اوخته
 او روی خو ره د مینکل جمعیت دور دده گفند: ”کی د کالای
 مه دست زد؟“ ^{۳۱} یارای شی دزو گفند: ”مینگری که مردم د
 بله تو تشه مونه؛ هنوز ام موگی که کی دز مه دست زد؟“
^{۳۲} مگم عیسی چار طرف خو ره توخ موکد تا بنگره که کی
 امی کار ره کده. ^{۳۳} امو خاتو وختی فامید که قد ازو چیز کار
 شده، او قد ترس و لرز آمده د پیش پای عیسی افتد و تمام
 حقیقت ره بلده شی نقل کد. ^{۳۴} عیسی دزو گفند: ”دختر مه،
 ایمان تو، تو ره شفا دد، بخیر-و-سلامت بورو و ازی تکلیف
 آزاد بش.“

^{۳۵} د حالیکه او هنوز توره موگفت چند نفر از خانه رهبر
 عبادت خانه آمده گفند: ”دختر تو فوت کد. آلی دیگه چرا
 استاد ره زحمت میدی؟“ ^{۳۶} مگم عیسی تورای ره که گفند
 شدد نادیده گرفت و د رهبر عبادت خانه گفند: ”ترس نخور،
 فقط ایمان دشته بش و بس.“ ^{۳۷} او هیچ کس ره نه ایشد که
 قد شی قتی بوره بغیر از پترس، یعقوب و یوحنا برار یعقوب.
^{۳۸} وختیکه اونا د خانه رهبر عبادت خانه رسید، عیسی یگ
 شور-و-غوغا ره هوش کد و دید که مردم چخرا کده قد
 آواز بلند ناله مونه. ^{۳۹} وختی او د خانه داخل شد، او دزوا

گفت: ”چرا غوغا و چخرا مُونید؟ دُختر نمرده، بلکه خاو رفته.“^{۴۰} مگم اونا د بِله عیسی خنده کد. اوخته او پگ ازوا ره بُر کد و آته و آبه دُختر ره قد کسای که قد شی قتی بُود گِرِفته د امزو جای داخل شد که دُختر بُود.^{۴۱} اوخته او از دِسْتِ دُختر گِرِفْت و دز شی گُفت: ”طَلِیتا قومی،“ که معنای شی اینی آسته: ”ای دُختر، دز تو موگیم، باله شو.“^{۴۲} فوری امو دُختر باله شده د راه رفتو شد. او دُختر دوازده ساله بُود. و اونا ازی کار بے اندازه حیرو شد.^{۴۳} اوخته عیسی قد تاکید کلو دزوا امر کد که هیچ کس ازی واقعه خبر نشنه و دزوا گُفت که د دُختر یگو چیز بدیه که بخوره.

مردمِ ناصیره عیسی ره رد مونه

۶ عیسی اونجی ره ایله کده د شارِ خود خو آمد و یارای شی ام از پُشتِ ازو آمد.^۲ وختیکه روزِ آرام رسید، او د عبادت خانه د تعلیم ددو شروع کد و غدر کسا وختی تعلیم شی ره شنید، حیرو منده گُفت: ”ای آدم ای چیزا ره از کجا یاد گِرِفته؟ ای چی رقم حکمت آسته که بلده ازو دده شده؟ چی مُعجزه های از دِسْتِ ازو انجام موشه! آیا ای امو نجار باچه مریم و برار یعقوب، یوشا، یهودا و شمعون نییه؟ آیا خوارون شی د امینجی قد ازمو نییه؟“ و اونا قد ازو مخالفت کد.^۴ عیسی دزوا گُفت: ”د یگ پیغمبر د هیچ جای بے احترامی نموشه، جز د منطقه خود شی و د بین قوما و خانه خود شی.“^۵ او د اونجی هیچ مُعجزه انجام دده نتنست بغیر ازی که دِسْتِ خو ره د بِله چند ناجور ایشْت و اونا ره

شفا دَد. ^۶ و اُو از بے ایمانی ازوا حیرو مند.

بعد ازو عیسی د آغیلای گرد-و-بَر میگشت و تعلیم میدَد.
^۷ اُو دوازده یار خُو ره کُوی کد و اونا ره دُو دُو نفر ری کد و
اونا ره د بَله ارواحِ ناپاکِ اِختیار-و-قُدرت دَد ^۸ و دزوا امر
کد که بغیر از یگ تیاق بَلده سَفَر خُو هیچ چیز نگیره: نه نان،
نه خُرچین و نه پیسه د کمر بند خُو؛ ^۹ فقط چپلی د پای خُو
کُنه و دُو کالا نپوشه. ^{۱۰} اُو امچنان دزوا کُفت: ”هر وختیکه د
یگ خانه داخل موشید، د امونجی بُمنید تا وختیکه امزُو جای
بُر نشدید. ^{۱۱} و د هر جای که قد شمو خوش آمد نکد و د توره
شمو گوش نَدَد، وختیکه امزُو جای بُر موشید، خاک پایای
خُو ره تَک بزیند تا د خِلافِ ازوا یگ شاهدی بَشه.“ ^{۱۲} پس
اونا ری شد و د مردم اعلان کد که تویه کُنه. ^{۱۳} اونا غَدَر
جِنیات ره از مردم بُر کد و ناجورای کلو ره قد روغو مَسَح
کده شفا دَد.

مَرگِ یحیای تعمیر دهنده

^{۱۴} هیرودیس پادشاه دزی باره خبر شد، چراکه نام عیسی
مشهور شد. بعضی مردم مَوکُفت: ”یحیای تعمیر دهنده از
مُرده ها دُوباره زنده شده و امزی خاطر ای مُعجزه ها د
وسیلَه ازو ظاهر موشه.“ ^{۱۵} مگم کسای دیگه مَوکُفت: ”اُو
الیاس پیغمبر آسته.“ یگ تعداد دیگه مَوکُفت که: ”اُو یگ
پیغمبر آسته، رقم یکی از پیغمبرا.“ ^{۱۶} مگم وختیکه هیرودیس
ای توره ره شنید، اُو کُفت: ”ای امو یحیی آسته که ما سر
زدم؛ آلی اُو از مُرده ها دُوباره زنده شده.“

۱۷ چُون هيروديس خود شى نفر رَی كده يحيى ره دِسْتِگِير
 كدُ و او ره دَ بَندى خانه اَندختُد. او بخاطرِ هيروديا خاتونِ
 فيليپس برار خُو اى كار ره كدُ، چراكه هيروديس قد ازو
 توى كدُ. ۱۸ چُون يحيى دَ هيروديس گُفتُد: ”بلده تُو روا نيبه
 كه خاتونِ برار خُو ره بگيري.“ ۱۹ امزى خاطر هيروديا دَ برابرِ
 يحيى كينه گُرفتُد و ميخاست كه او ره بَكُشه مگم نَميتنست،
 ۲۰ چراكه هيروديس از يحيى ترس مُوخورد، چُون او ميدنست
 كه يحيى يگ مردِ عادل و مُقدّس آسته و ازو مُحافِظت موكد.
 هر وختيكه او توره يحيى ره ميشنيد، بيخى گيج-و-حيرو
 موشد، ولے باز ام خوش دشت كه توراي شى ره گوش كنه.

۲۱ بلاخره يگ فرصت بلده هيروديا برابر شد. وختيكه
 هيروديس دَ روزِ سالگيره خُو بلده نفرای دَربار و قومندانای
 نظامى و كنه كلونای جليليه يگ مهمانى ترتيب دد، ۲۲ دُخترِ
 هيروديا دَ مجلسِ دَر آمده رقص كد و هيروديس و مهمونای
 شى ره خوشحال كد. پس پادشاه دَ امزو دُختر گُفت: ”هر
 چيزى كه ميخاهى از مه طلب كو و ما دز تُو ميديم.“ ۲۳ او
 بلده شى قسَم خورده گُفت: ”هر چيزى كه از مه طلب كنى،
 ما دز تُو ميديم حتى اگه نيم مملكت مه ام بشه.“ ۲۴ دُختر بُرو
 رفته دَ آبه خُو گُفت: ”چيزخيل طلب كنم؟“ آبه شى گُفت:
 ”سر يحيای تعميد دهنده ره.“ ۲۵ فوري دُختر دويده دَ پيشِ
 پادشاه آمد و خواهش كده گُفت: ”ما ميخايم كه امى آلى سرِ
 يحيای تعميد دهنده ره دَ يگ پطنوس دز مه بدى.“ ۲۶ پادشاه
 غدر غمگى شد، ولے بخاطرِ احترامِ دَ قسَم خُو و ام بخاطرِ
 مهمونا نخاست كه خواهشِ دُختر ره رد كنه. ۲۷ دستى پادشاه
 جلا دَ ره رَی كد و امر كد كه سرِ يحيى ره بيره. او رفته دَ

بندی‌خانه سرِ یحییٰ ره از تن شی جدا کد^{۲۸} و سر شی ره دَ یگ پطنوس اُورده دَ دُختر دَد و دُختر اُو ره دَ آبه خُو دَد.
وختیکه شاگردای یحییٰ ای خبر ره شنید، اونا آمد و جسَد شی ره بُرده دَ یگ قبر دَفن کد.

نان دَدو دَ پَنج هزار نفر

رسولا دوباره دَ گِردِ عیسیٰ جم شد و پگ چیزای ره که کد و تعلیمی ره که دَد دَزو نقل کد.^{۳۱} اُو دَزوا گُفت: ”شمو تنهای خُو دَ یگ جای گوشه بیید و کم وری دمراسی کُنید.“
چون کلو مردم میمد و مورفت و اونا حتی بلده نان خوردو وخت ندشت.

پس اونا تنهای خُو دَ کِشتی سوار شده دَ یگ جای گوشه رفت.^{۳۲} مگم غدر کسا اونا ره دَ حال رفتو دید و اونا ره شِنخت و از تمام شارا پای‌پیده امو سو ری شد و ازوا کده پیش دَ اونجی رسید.

امی که عیسیٰ از کِشتی تا شد، جمعیتِ کته ره دید و دل شی دَ حال ازوا سوخت، چراکه اونا رقم گوسپندوی بے چوپو بود. پس اُو شروع کد که چیزای کلو دَزوا تعلیم بدیه.

ازی که روز تیر شد، یارای شی دَ پیش ازو آمده گُفت:
”اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شده.^{۳۶} امیا ره رُخصت کُو که دَ منطقه های گرد-و-بر و آغیلا بوره و یگو چیز بلده خُو خریده بخوره.“^{۳۷} مگم اُو دَ جواب ازوا گُفت: ”خودون

شمو بَلدِه ازوا يگو چيز بديد که بخوره. “ اونا دزوو گُفت: ”آيا مو رفته دُوَصد دینار ره نان بخری تا بَلدِه ازیا بدی که بخوره؟“^{۳۸} او دزوا گُفت: ”چند نان دَرید؟ بورید و بنگرید.“ اونا رفته معلومات گِرِفت و گُفت: ”پنج نان و دُو ماهی.“^{۳۹} اوخته دزوا امر کد که پگِ مردُم ره دُل دُل دَ بَلِه سوزه ها بَشندنه.^{۴۰} پس مردُم دَ دُل های صد نفری و پنجاه نفری شِشت.^{۴۱} اوخته عیسی امو پنج نان و دُو ماهی ره گِرِفته سُون آسمو توخ کد و سُکرگزاری کده نان ها ره ثوئه کد و دَ یارای خُو دَد تا دَ پیشِ مردُم بیله؛ و امو دُو ماهی ره ام دَ بَینِ ازوا تقسیم کد.^{۴۲} پگِ مردُم خورد و سیر شد^{۴۳} و یارا ثوئه- و- پَرچه نان و ماهی ره که جَم کد دوازده سَبَد پُر شد.^{۴۴} کسای که نان خورد، تقریباً پنج هزار مرد بُود.

راه رفتو دَ بَلِه آو دریا

^{۴۵} عیسی فوری یارای خُو ره وادار کد که دَ کِشتی سوار شنه و پیشلونِ ازو دَ او طرفِ دریا دَ بیت صیدا بوره تا خود شی امو جمعیت ره رُخصت کُنه.^{۴۶} بعد از خُدا حافظی قد مردُم، او بَلدِه دُعا کدو دَ بَلِه یگ کوه رفت.^{۴۷} وختیکه شام شد، کِشتی دَ مینکلِ دریا رسید و عیسی تنهای خُو دَ خُشکی بُود.^{۴۸} او دید که یارای شی کِشتی ره دَ سختی حرکت میدیه، چُون باد از دَمِ رُوی ازوا میزد. پس او تقریباً دَ پیره چارُم شاو دَ رُوی آوِ دریا راه رفته سُون ازوا اَمَد و میخاست که از بَغلِ ازوا تیر شنه.^{۴۹} مگم وختی اونا دید که او دَ رُوی دریا راه موره، اونا فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد،^{۵۰} چُون پگِ ازوا او ره دیده ترس خورد. مگم او فوری قد ازوا دَ توره

گفتو شد و گفت: ”باجرات بشید؛ ما استم، ترس نخورید.“
 ۵۱ اوخته او قد ازوا د کشتی سوار شد و باد آرام شد. اونا
 کاملاً حیرو شدند، ۵۲ چراکه معجزه نان ره پی نبردد، بلکه دل
 های ازوا سخت شدند.

شفا ددونِ ناجورا د گنيسارت

۵۳ وختی اونا از دریا تیر شد، د سرزمین گنيسارت آمد و د
 اونجی لنگر اندخته کشتی ره ایسته کد. ۵۴ امی که اونا از
 کشتی برو آمد، مردم فوری عیسی ره شنخت ۵۵ و د عجله د
 سرتاسر امزو منطقه رفت و ناجورا ره د بله توشکا ایسته د
 هر جای که شنید عیسی د اونجی آسته، برد. ۵۶ و د هر جایی
 که عیسی مورفت یعنی د آغیلا، شارا و اطراف، مردم ناجورا
 ره د چار راهی ها می ایشت و د پیش ازو عذر-و-زاری
 موکد که بلده ازوا اجازه بدیه تا د دامون چپن شی دست
 بزنه و هر کسی که دست میزد شفا پیدا موکد.

د باره پاکي و نجاست

۷ ۱ د امزو غیت فریسیا و بعضی عالمای دین که از
 اورشلیم آمدد د گرد عیسی جم شد. ۲ اونا دید که بعضی از
 یارای شی قد دستای ناپاک، یعنی ناشسته نان موخوره.
 ۳ خودون فریسیا، بلکه تمام یهودیا تا دستای خو ره خوب
 نشیه، نان نموخوره و د امزی رقم رسم-و-رواج بابه گلونای
 خو ره نگاه مونه؛ ۴ مثلاً، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره
 نشیه چیز نموخوره. امچنان غدر رواج های دیگه ام آسته که

أونا نگاه مونه، مثلاً شُستون پيله ها، ديگ ها، آفتوه ها،
ظرفای مسی و تخت ها.^۵ اوخته فریسیا و عالمای دین ازو
پُرسان کد: ”چرا یارای تُو دَ مُطابقِ رسم-و- رواجِ بابِه کَلونای
مو رفتار نمونه، بلکه قد دستای ناپاک نان مُوخوره؟“

۶ اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اشعیای نبی دَ باره شُمو ریاکارا
دُرست پیشگویی کده، اُمُو رقم که نوشته شده:

’ای مردُم قد لَبای خُو دَز مه اِحترام مونه،

مگم دل های شی از مه دُور آسته؛

۷ اونا بے فایده مره پرستش مونه،

چُون اونا رسم-و- رواجی ره تعلیم میدیه

که اصولِ انسانی آسته.

۸ شُمو احکامِ خُدا ره نادیده گرفته رسم-و- رواجِ انسانی ره
محکم میگیرید.“^۹ امچنان دَزوا گُفت: ”شُمو احکامِ خُدا ره دَ

آسانی باطل مُونید تا رسم-و- رواجِ خُو ره دَ جای بیرید.

۱۰ چُون مُوسی گُفته: ’آته و آبه خُو ره اِحترام کُو‘ و ’هر کسی
که دَ آته و آبه خُو دُو-و- دَشنام بدیه، باید کُشته شنه.‘^{۱۱} مگم

شُمو مُوگید: ’اگه یگ نفر دَ آته یا آبه خُو بُگیه، ’اُمُو کومک

که از دستِ ازمه دَز شُمو میرسید، دَ خُدا وَقَف شد.‘“

۱۲ اوخته شُمو دیگه اُو ره نمیلید که یگو کار بلده آته یا آبه خُو

انجام بدیه.^{۱۳} دَ امزی رقم شُمو کلامِ خُدا ره دَ وسیله رسم-

و- رواجِ خُو که جاری کدید باطل مُونید و ازی رقم کارا غدر

^{۱۴} اوخته عیسی بسم جمعیتِ مردُم ره کوی کده دزوا گُفت: ”پگ شُمو دز مه گوش بَدید و بُفامید: ^{۱۵} هیچ چیزی د بُرونِ انسان نییه که د داخلِ شی بوره و او ره نجس کُنه، بلکه چیزای که از داخلِ شی بُر موشه، اونا آسته که او ره نجس مونه. ^{۱۶} [هر کسی که گوش شِنوا دَره، گوش بگیریه.]“

^{۱۷} وختیکه از پیشِ جمعیتِ مردُم د خانه دَر آمد، یارای شی معنای مَثَل ره ازو پُرسان کد. ^{۱۸} او دزوا گُفت: ”آیا شُمو ام پی نموبرید؟ آیا نموفامید که هر چیزی که از بُرو د داخلِ انسان موره، نمیتنه او ره نجس کُنه؟ ^{۱۹} چُون خوراک د قلبِ شی داخلِ نموشه، بلکه د معدده موره و بعد ازو د کنار آب پورته موشه.“ د امزی رقم او تمامِ خوراک ها ره پاک اعلان کد. ^{۲۰} و او ادامه دده گُفت: ”چیزی که از وجودِ انسان بُر موشه، امو انسان ره نجس مونه، ^{۲۱} چُون از درون، از دلِ انسان آسته که اینی چیزا بُر موشه: فکرای بد، فسادِ اخلاقی، دُزی، قتل، ^{۲۲} زنا، طمع، شرارت، فریب، شهوتِ پرستی، حسادت، تهمت، کبر، و-غرور و لوڈگی. ^{۲۳} پگ امزی چیزای بد از داخلِ بُر موشه و انسان ره نجس مونه.“

ایمانِ یگ خاتونِ غیرِ یهود

^{۲۴} عیسی اُونجی ره ایله کده د سرزمینِ صُور رفت و د یگ خانه داخل شد؛ او نمیخاست که کس خبر شنه، ولے نتنست که تاشه بُمه. ^{۲۵} اوخته یگ خاتو که دُخترِ ریزه شی روحِ ناپاک دشت، امی که د باره عیسی شنید، فوری آمده

خود ره د پيش پایای شی آندخت. ^{۲۶} امو خاتو یگ یونانی و
از فنیقیه سوریه بود. او د پيش عیسی عذر-و-زاری کد که
جن ره از دختر شی بر کنه. ^{۲۷} عیسی دزو گفت: ”بیل که اول
بچکیچا سیر شنه، چون خوب نییه که نان بچکیچا ره بگیری
و د پيش سگا پورته کنی.“ ^{۲۸} لیکن امو خاتو د جواب شی
گفت: ”یا مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های که از
دسترخون بچکیچا موفته، موخوره.“ ^{۲۹} عیسی دزو گفت:
”بورو، بخاطر گفتون امزی توره تو، جن از دختر تو بر شد.“
^{۳۰} وختیکه امو خاتو خانه خو رفت، دید که دختر شی د بله
جاگه خاو آسته و جن ازو بر شده.

آدم گر-و-گنگه شفا پیدا مونه

^{۳۱} اوخته عیسی از منطقه صور بر شد و از راه صیدون از
مینکل سرحد دیکاپولیس د دریای جلیلیه آمد. ^{۳۲} د اونجی
مردم یگ آدم گر ره د پيش عیسی آورد که زبون شی بند
موشد و اونا د پيش عیسی عذر-و-زاری کد که دست خو
ره د بله ازو آدم بيله. ^{۳۳} اوخته عیسی او ره از مینکل جمعیت
کشیده د یگ گوشه برد و کلکای خوره د گوشای ازو ایشته
و لعاب دان خوره د زبون شی ملید ^{۳۴} و سون آسمو توخ
کده یگ آه کشید و دزو گفت: ”افتح!“ یعنی ”واز شو!“
^{۳۵} فوری گوشای ازو واز شد و بندش زبون شی از بین رفت
و او صحیح توره گفت. ^{۳۶} اوخته عیسی دزوا امر کد که دزی
باره د هیچ کس نقل نکنه، مگم هر چیکس کلوتر اونا ره منع
کد، اونا کلوتر امو توره ره تیت کد. ^{۳۷} مردم بے اندازه حیرو
شدد و موگفت: ”او تمام کارا ره د خوبی انجام دده. او حتی

کَرها ره شِنوا مُونه و گَنگه ها ره دَ توره گُفتو میره.

نان دَدو دَ چار هزار نفر

۸ دَ امزُو روزا بسم یگ جمعیتِ کته جم شد و ازی که بلده خوردو چیز ندشت عیسی یارای خور ره کوی کده دزوا گُفت: ^۲”دل مه دَ حالِ امزی جمعیتِ مُسوزه، چُون سه روز شده که قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو ندره. ^۳اگه اونا ره گُشنه دَ خانه های شی ری کنم، اونا دَ بینِ راه از حال موره، چراکه بعضی ازوا از راهِ دُور آمده.“ ^۴ یارای شی دَ جوابِ ازو گُفت: ”کی میتنه امیا ره دَمزی بیابو از نان سیر کُنه؟“ ^۵ عیسی ازوا پُرسان کد: ”چند نان دَرید؟“ اونا گُفت: ”هفت نان.“ ^۶ پس دَ جمعیتِ مردُم امر کد که دَ روی زمی بشینه. اوخته امو هفت نان ره گِرِفته سُکرگزاری کد و ثوئه کده دَ یارای خُو دَد تا دَ پیشِ جمعیتِ مردُم بیله؛ و اونا ایشْت. ^۷ اونا چند ماهی ریزه ام دشت. عیسی اونا ره ام بَرکت دَد و امر کد که دَ پیشِ مردُم بیله. ^۸ پگ ازوا خورده سیر شد و اونا ثوئه-و-پرچه باقی منده ره که جم کد، هفت سَبَد پُر شد. ^۹ تعدادِ ازوا تقریباً چار هزار نفر بود. بعد ازو عیسی اونا ره رُخصت کد ^{۱۰} و خود شی دِستی قد یارای خُو دَ کِشتی سوار شد و دَ منطقه دَلمانوئه رفت.

فریسیا مُعجزه طلب مُونه

^{۱۱} اوخته فریسیا آمد و جر-و-بَحث ره قد عیسی شروع کد و از روی آزمایش تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ^{۱۲} او از دل خُو

یگ آه کشید و گُفت: ”چرا ای نسل مُعجزه طلب مُونه؟ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هیچ مُعجزه بلده امزی نسل نشو دده نموشه.“^{۱۳} و اونا ره ایله کده پس د کِشتی شِشت و د اُو طرف دریا رفت.

خمیرمایه فریسیا و هیرودیسی

^{۱۴} د امزو غیت یارا پُرمُشت کدُ که نان بگیره و د کِشتی ام کلوتر از یگ نان قد خو ندشت.^{۱۵} اوخته عیسی اونا ره باخبر کده گُفت: ”باخبر بشید که از خمیرمایه فریسیا و خمیرمایه هیرودیسی احتیاط کُنید.“^{۱۶} پس اونا قد یگدیگه خو گُفت: ”ای ره از خاطری گُفت که نان ندرے.“^{۱۷} عیسی ای ره پی بُرده دزوا گُفت: ”چرا د باره ازی که نان ندرید د بین خو توره مُوگید؟ آیا هنوز ام پی نمویرید و نموفامید؟ آیا دل های شُمو سخت آسته؟“^{۱۸} آیا شُمو چیم درید ولے نمینگرید و گوش درید ولے نمیشنوید؟ آیا د یاد شُمو نییه؟^{۱۹} وختیکه امو پنج نان ره بلده پنج هزار نفر ثوئه کدُم، از ثوئه-و-پرچه که جم کدید چند سبَد پُر شد؟“ اونا گُفت: ”دوازده سبَد.“^{۲۰} اُو گُفت: ”وختیکه هفت نان ره بلده چار هزار نفر ثوئه کدُم، از ثوئه-و-پرچه که جم کدید چند سبَد ره پُر کدید؟“ اونا گُفت: ”هفت سبَد.“^{۲۱} پس عیسی دزوا گُفت: ”آیا تا هنوز ام نموفامید؟“

شفا ددون یگ آدم کور د بیت صیدا

^{۲۲} وختی اونا د بیت صیدا آمد، مردُم یگ آدم کور ره د دیر عیسی اُورد و د پیش شی عذر-و-زاری کد که دست خو ره

د بَلِه اَزو بيله. ^{۲۳} اُو از دِسْتِ امزُو اَدَمِ کور گِرِفْت و اُو ره از آغیل بُرو بُرد. بعد اَزو چِمای شی ره لُعبِ دان کد و دِسْتای خُو ره د بَلِه اَزو ایشته از شی پُرسان کد: ”آیا کُدَم چیز مینگری؟“ ^{۲۴} اُو باله توخ کده گُفت: ”مردُم ره مینگرم که مثل دِرختا وَری معلوم موشه و راه میگرده.“ ^{۲۵} عیسی بسم دِسْتای خُو ره د بَلِه چِمای اَزو ایشْت. اوخته اُو دَقِیق توخ کد و بِنایِی شی پس اَمَد و اُو تمام چیزا ره روشو-و-واضح دید. ^{۲۶} پس عیسی اُو ره د خاَنه شی رِی کده گُفت: ”د امزُو آغیل نرو.“

اقرارِ پترُس د باره مسیح

^{۲۷} عیسی و یارای شی د آغیلای منطقه قیصریه فیلیپس رفت. اُو د بِنِ راه از یارای خُو پُرسان کده گُفت: ”مردُم مَره کی میدنه؟“ ^{۲۸} اونا د جواب شی گُفت: ”بعضی ها مَوگِیه یحیای تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه مَوگِیه الیاس پیغمبر و بعضی های دیگه یکی از پیغمبرا.“ ^{۲۹} اُو ازوا پُرسان کد: ”شُمو مَره کی میدنید؟“ پترُس د جواب شی گُفت: ”تُو مسیح اَسْتی.“ ^{۳۰} پس عیسی دزوا اَمَر کد که د باره اَزو د هیچ کس چیز نگیه.

عیسی د باره مرگ خُو پیشگویی مونه

^{۳۱} اوخته اُو شروع د تعلیم ددون ازوا کد و گُفت: ”لازم اَسْتِه که «باچه انسان» رَنج-و-عذابِ کلو بنگره و د وسیله ریش سفیدا، پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین رد شده کُشته شنه و بعد از سه روز دوباره زنده شنه.“ ^{۳۲} عیسی امی توره

ره واضح گُفت؛ و پترُس اُو ره دَ یگ گوشه بُرد و شُرُوع کد که اُو ره مَنع کنه. ^{۳۳} مگم عیسی پس دَور خورد و سُون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و گُفت: ”از مه دُور شو، اَی شَیطو! چراکه فِکر تُو دَ چِیزای اِلهی نییه، بَلکه دَ چِیزای اِنسانی آسته.“

^{۳۴} اوخته عیسی جمعیتِ مردُم ره قد یارای خُو کوی کد و دَزوا گُفت: ”اگه کسی میخایه که از مه پِیروی کُنه، باید خود ره اِنکار کُنه و صلیب خُو ره باله کده از پُشتِ ازمه بییه.“
^{۳۵} چُون هر کسی که بَخایه جان خُو ره نِجات بَدیه، اُو ره از دِست مِیدیه؛ مگم هر کسی که جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از دِست بَدیه، اُو ره نِجات مِیدیه. ^{۳۶} بَلده اِنسان چی فایده دَره که تمام دُنیا ره دَ دِست بیره، مگم جان خُو ره از دِست بَدیه؟ ^{۳۷} یا اِنسان دَ عِوضِ جان خُو چِیزخیل دده مِیتنه؟ ^{۳۸} پس هر کسی که از مه و از تورای مه دَ مینکلِ امزی نسلِ زناکار و گُناهکار ننگ دَشته بَشه، «باچه اِنسان» ام وختیکه دَ بزرگی-و-جلالِ آته خُو قد ملایکه های مُقدَّس مییه ازو ننگ مونه.

۹ اُو دَزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، بعضی کسای که دَ اینجی ایسته یه تا پادشاهی خُدا ره که قد قُدرت مییه ننگره، مَزه مرگ ره نَمیچَشه.“

تبدیلی شکلِ عیسی

^۲ بعد از شش روز عیسی پترُس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و

تنها اونا ره قد خو د بَله یگ کوه قیل بُرد. د اُونجی شکل
 عیسی د پیش روی ازوا تبدیل شد^۲ و کالای شی رقم برف
 وری بیخی سفید شد، د اندازه که هیچ کس د روی زمی
 نَمیتنه کالا ره اوقس سفید کُنه. ^۳ اوخته ایلاس قد موسی بلده
 ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسی توره موگفت. ^۴ پس پترس د
 عیسی گُفت: ”اُستاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی.
 اجازه بدی که سه سایه بان جور کنی: یگ بلده از تو، یگ بلده
 موسی و یگ بلده ایلاس.“ ^۵ او نَمیدنست که چیز خیل بگیه،
 چراکه اونا غدر ترس خوردد. ^۶ اوخته یگ اُور د بَله ازوا سایه
 کد و از اُور یگ آواز آمده گُفت: ”اینمی باچه دوست دشتنی
 مه آسته، از آید شی شنید.“ ^۷ بے بلغه وختی اونا چار طرف
 خو ره توخ کد، هیچ کس ره قد خو ندید بغیر از عیسی و
 بس.

^۸ وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسی دزوا امر کد که د باره
 چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکُنه تا زمانی که «باچه
 انسان» از مُرده ها دُوباره زنده نشده. ^۹ پس اونا امی توره
 ره د پیش خودون خو نگاه کد و از یگدیگه خو سوال مُوکد
 که امی «از مُرده ها دُوباره زنده شدو» چی معنی دشته بشه.

^{۱۰} اوخته اونا از عیسی پُرسان کده گُفت: ”چرا عالمای دین
 مُوگیه که ایلاس باید اول بییه؟“ ^{۱۱} او د جواب ازوا گُفت:
 ”دُرست آسته که ایلاس اول مییه تا تمام چیزا ره اصلاح
 کُنه. ولے د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده که او باید
 غدر رنج بنگره و تحقیر-و-توهین شنه؟ ^{۱۲} مگم ما دز شمو
 مُوگم که ایلاس گاه آمد و اونا هر چیزی که خاست د حق

ازو کد، امو رقم که د باره شی نوشته شد.

باچه جندی شفا پیدا مونه

^{۱۴} وختیکه اونا د پیش دیگه یارا رسید، یگ جمعیت کته ره د گرد ازوا دید و بعضی عالمای دین قد ازوا جر-و-بحث موكد. ^{۱۵} امی که مردم عیسی ره دید، پگ شی غرق حیرت شد و دویده دویده آمد تا قد ازو منده نشی کنه. ^{۱۶} اوخته عیسی ازوا پُرسان کد: ”د باره چیزخیل قد ازوا جر-و-بحث مونیډ؟“ ^{۱۷} یگ آدم از مینکل جمعیت مردم د جواب شی گُفت: ”اُستاد، ما باچه خو ره د پیش ازتو اوردیم؛ او گرفتار یگ روح ناپاک آسته که او ره گنگه کده. ^{۱۸} هر وختیکه او ره میگیره، او ره د زمی میندزه و از دان شی قف بر موشه و او دندونای خو ره میخیه و شخک مومنه. ما از یارای تو خواهش کدم که روح ناپاک ره بر کنه، مگم اونا نتنست.“ ^{۱۹} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”ای نسل بے ایمان! تا کی ما قد شمو بشم و تا کی شمو ره تحمل کنم؟ او ره پیش ازمه بیرید.“ ^{۲۰} اونا او ره د پیش عیسی اورد. امی که روح ناپاک عیسی ره دید، فوری د بله امزو باچه حمله اورد و او د زمی اُفتده تو-و-پیچ خورد و از دان شی قف بر شد. ^{۲۱} عیسی از آته شی پُرسان کد: ”چیقس دیر شده که امی تکلیف ره دره؟“ او گُفت: ”از ریزگی.“ ^{۲۲} امی روح ناپاک غدر وختا او ره د آتش و او میندزه تا او ره نابود کنه. آلی اگه یگو کار میتنی، د حال ازمو رحم کده مو ره کومک کو.“ ^{۲۳} عیسی دزو گُفت: ”اگه بتنی ایمان بیري، بلده کسی که ایمان دره تمام چیزا ممکن آسته.“ ^{۲۴} آته امزو باچه فوری چیغ زده گُفت: ”ما

ایمان میرم؛ د باره بے ایمانی مه دز مه کومک کو! ۲۵ وختی عیسی دید که جمعیت مردم د گرد ازو د زودی جم موشه، او د بله روح ناپاک هیبت کده دز شی گفت: ”ای روح کر و گنگه، دز تو حکم مونم که ازو بر شو و دیگه هرگز د پوست ازو داخل نشو.“ ۲۶ اوخته روح ناپاک چیغ زد و باچه ره یگ تکان سخت دده بر شد و امو باچه مثل مرده جور شد، د اندازه که غدر کسا گفت: ”او مرده.“ ۲۷ مگم عیسی از دست شی گرفته او ره باله کد و او سر پای خو ایسته شد.

۲۸ وختی عیسی د خانه داخل شد، یارای شی د تنهایی ازو پُرسان کد: ”چرا مو نتنستی او ره بر کنی؟“ ۲۹ او دزوا گفت: ”ای رقم روح د وسیله هیچ چیز بر نموشه، جز د وسیله دُعا.“

عیسی بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه

۳۰ عیسی و یارای شی ازونجی بر شده رفت و از جلیلیه تیر شد. او نمیخاست که کس خبر شنه، ۳۱ چون او د یارای خو تعلیم میدد و دزوا موگفت: ”«باچه انسان» د دست مردم تسلیم موشه و اونا او ره موکشه و سه روز بعد از کشته شدو دوباره زنده موشه.“ ۳۲ مگم اونا مقصد توره شی ره نفا مید و ترس خورد که ازو پُرسان کنه.

بحث د باره بزرگی

۳۳ اوخته اونا د کفرناحوم آمد و غیتیکه اونا د خانه بود، عیسی از یارای خو پُرسان کد: ”د بین راه د باره چیز خیل قد

یگدیگه خو جر-و- بحث موكديد؟“^{۳۴} اونا چپ مند، چراكه د راه قد یگدیگه خو جر-و- بحث موكد كه د مینكل ازوا كی بزرگتر آسته.^{۳۵} عیسی ششت و امو دوازده یار ره كوی كده دزوا گُفت: ”هر کسی كه میخایه اول بشه، او باید آخر پگ و غلام پگ بشه.“^{۳۶} اوخته او یگ بچکیچه ره گرفت و او ره د مینكل ازوا ایستلجی كد و او ره د بغل خو گرفته دزوا گُفت: ”هر کسی كه یكی امزی بچکیچا ره د نام ازمه قبول كُنه، مره قبول كده و هر کسی كه مره قبول كده، نه مره، بلکه امو ره قبول كده كه مره ری كده.“

هر کسی كه مخالف مو نییه قد ازمو آسته

^{۳۸} یوحنا گُفت: ”استاد، مو یگ نفر ره دیدی كه د نام ازتو جنیات ره بر موكد و مو او ره منع كدی، چراكه او از جم ازمو نبود.“^{۳۹} لیكن عیسی گُفت: ”او ره منع نكُند، چون هیچ كس نمیتنه كه د نام ازمه یگ معجزه كُنه و یگ لحظه بعد د باره ازمه بد بگیه.“^{۴۰} چون کسی كه د ضد مو نییه، او قد ازمو یه.

^{۴۱} هر کسی كه دز شمو د نام ازمه یگ پيله او بدیه كه وچی كُند فقط بخاطری كه د مسیح تعلق درید، ما حقیقت ره دز شمو موگم كه او بی اجر نومونه.

اخطار د وسوسه كُنده ها

^{۴۲} هر کسی كه باعث گمراهی یكی امزی ریزه گینا شنه كه دز مه ایمان دره، بلده ازو بهتر آسته كه یگ سنگ آسیا د

گردون شی اوزو شده د دریا پورته شنه. ^{۴۳} پس اگه دست تو باعث موشه که تو گمراه شنی او ره قطع کو، چون بلده تو بهتر آسته که چننه د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو دست د دوزخ بفتی، د آتش گل ناشدنی، ^{۴۴} [د جایی که کرم شی نوموره و آتش گل نموشه]. ^{۴۵} اگه پای تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره قطع کو، چون بلده تو بهتر آسته که لنگ د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو پای د دوزخ پورته شنی، ^{۴۶} [د جایی که کرم شی نوموره و آتش گل نموشه]. ^{۴۷} اگه چیم تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره بر کو، چون بلده تو بهتر آسته که قد یگ چیم د پادشاهی خدا داخل شنی، نسبت دزی که قد دو چیم د دوزخ پورته شنی، ^{۴۸} د جایی که کرم شی نوموره و آتش گل نموشه.

^{۴۹} چون تمام کسا قد آتش نمکی موشه. ^{۵۰} نمک خوب آسته، لیکن اگه نمک شوری خو ره از دست بدیه، چطور میتنه که مزه شی پس بییه؟ شمو د خودون خو نمک دشته بشید و قد یگدیگه خو د صلح-و-صفا زندگی کنید.

د باره طلاق

۱۰ عیسی اونجی ره ایله کد و د منطقه یهودیه و او طرف دریای اردن رفت. جمعیت مردم بسم د گرد ازو جم شد و او مطابق عادت خو باز ام اونا ره تعلیم دد.

۲ دمزو غیت بعضی فریسیا آمد و بلده آزمایش ازو پُرسان کد: "آیا بلده یگ مرد روا آسته که خاتون خو ره طلاق بدیه؟"

۳ عیسی د جواب ازوا گُفت: ”موسی دز شمو چی حکم دده؟“
 ۴ اونا گُفت: ”موسی اجازه دده که یگ مرد یگ طلاقنامه
 نوشته کُنه و خاتون خو ره ایله بدیه.“ ۵ اوخته عیسی دزوا
 گُفت: ”موسی بخاطر سنگدلی شمو ای حکم ره بلده شمو
 نوشته کد. ۶ مگم از شروع خَلقت خدا اونا ره مرد و زن خلق
 کد. ۷ امزی خاطر مرد، آته و آبه خو ره ایله کده قد خاتون
 خو یگجای موشه ۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ۹ پس
 چیزی ره که خدا یگجای کده، انسان نباید جدا کُنه.“

۱۰ وختی اونا د خانه بود، یارا بسم دزی باره از عیسی سوال
 کد. ۱۱ او دزوا گُفت: ”هر کسی که خاتون خو ره طلاق بدیه و
 قد یگ خاتون دیگه توی کُنه، او د حق خاتون خو زنا مونه.
 ۱۲ و اگه یگ خاتو شوی خو ره طلاق بدیه و قد یگ مرد دیگه
 توی کُنه، او ام زناکاری مونه.“

عیسی بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

۱۳ دمزو غیت مردم بچکیچای ریزه ره د پیش عیسی اورد تا د
 سر ازوا دست بیله؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد. ۱۴ وختیکه
 عیسی ای کار ره دید، قار شد و دزوا گُفت: ”بیلید که
 بچکیچای ریزه پیش ازمه بییه و اونا ره منع نکنید، چراکه
 پادشاهی خدا دمزی رقم کسا تعلق دره. ۱۵ ما حقیقت ره دز
 شمو موگم، هر کسی که پادشاهی خدا ره رقم یگ بچکیچه
 ریزه قبول نکُنه، او هرگز دزشی داخل نموشه.“ ۱۶ اوخته
 بچکیچا ره د بغل خو گرفت و دستای خو ره د سر ازوا
 ایشه اونا ره برکت دد.

آدم سرمايه دار و زندگي ابدی

^{۱۷} وختیکه عیسی د راه مورفت، یگ آدم دویده دویده آمد و د پیش ازو زانو زده ازو پُرسان کد: ”آی اُستاد نیک، ما چیز کار کنم تا صاحبِ زندگی ابدی شئم؟“ ^{۱۸} عیسی ازو پُرسان کد: ”چرا مره نیک موگی؟ هیچ کس نیک نیسته بغیر از خدا و بس.“ ^{۱۹} تو احکام شریعت ره میدنی که موگه: ’قتل نکو، زنا نکو، دزی نکو، شاهدی دروغ ندی، فریبکاری نکو، آته و آبه خو ره احترام کو.“ ^{۲۰} او آدم د جواب شی گفت: ”اُستاد، ما پگ امزیا ره از ریزگی خو د جای اُوردیم.“ ^{۲۱} عیسی سون ازو توخ کده او ره مُحبت کد و دزو گفت: ”یگ چیز کم دری؛ بورو، هر چیزی که دری سودا کو و پیسه شی ره د غریبا بدی؛ اوخته تو د عالم باله صاحبِ یگ گنج موشی. بعد ازو بیه و از مه پیروی کو.“ ^{۲۲} مگم بخاطر امزی توره لب-و-روی شی اوزو شد و او غمگی شده ازونجی رفت، چراکه او مال-و-دولتِ کلو دشت.

^{۲۳} اوخته عیسی چاردور خو ره توخ کده د یارای خو گفت: ”چیقَس سخت آسته که آدمای دولت مند د پادشاهی خدا داخل شنه!“ ^{۲۴} یارا امزی تورای شی حیرو مند، مگم عیسی بسم دزوا گفت: ”آی بچکیچا، داخل شدو د پادشاهی خدا چیقَس سخت آسته!“ ^{۲۵} تیر شدون اُشتر از نیفه سیزو آسوتر آسته نسبت د داخل شدونِ آدم دولت مند د پادشاهی خدا.“ ^{۲۶} اونا بے اندازه حیرو شد و قد یگدیگه خو موگفت: ”پس کی میتنه نجات پیدا کنه؟“ ^{۲۷} عیسی سون ازوا توخ کده گفت: ”بلده انسان ناممکن آسته، مگم نه بلده خدا، چراکه بلده خدا

پگ چیزا مُمْکِن اَسْتَه.

^{۲۸} پِتْرُس دَ توره گُفتو شُد و دَزُو گُفت: ”مو تمام چیز خُوره ایله کدے و از تُو پِیروی مونی.“ ^{۲۹} عیسی گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هیچ کسی ره پیدا نَمیتنید که خانه یا برارو یا خوارو یا آته یا آبه یا بچکِیچا یا زمین خُوره بخاطر ازمه و خوشخبری ایله کُنه، ^{۳۰} و دای دُنیا صد برابر خانه ها، برارو، خوارو، آبهگو، بچکِیچا و زمینا ره قد آزار-و-اَذیت قتی دَ دست نیره و دَ عالمی که مییه صاحبِ زندگی اَبدی نَشُنه. ^{۳۱} مگم غدر کسای که اوّل اَسْتَه آخِر موشه و آخِرها اوّل.“

سِوْمَنه پِیشگویی عیسی دَ باره مرگ شی

^{۳۲} عیسی و یارای شی دَ راه بُود و سُون باله طرفِ اورشَلیم مورفت و عیسی پِیش پِیش ازوا ریی بُود. یارا حیرت زده شُد و کسای که از پُشتِ ازوا میمد، ترس خوردد. عیسی امو دوازده ره بسم دَ یگ گوشه بُرد و شروع کد که دَزوا بُگیه که چیزخیل دَ بَله شی مییه ^{۳۳} و گُفت: ”اینه، مو دَ اورشَلیم موری و «باچه انسان» دَ دستِ پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین تسلیم موشه و اونا او ره محکوم دَ مرگ مونه و دَ دستِ مردمای غیرِ یهود تسلیم مونه؛ ^{۳۴} اونا او ره ریشخند کده دَ بَله شی تُف میندزه و او ره قَمچی میزنه و مُوکُشه، ولے دَ روزِ سِوَم او دُوباره زنده موشه.“

درخواستِ یعقوب و یوحنا

^{۳۵} یعقوب و یوحنا باچه های زیدی دَ پِیشِ عیسی امد و گُفت:

”اُستاد، مو میخاهی هر چیز که از تو درخاست کُنی، تو بَلدِه
 مو انجام بدی.“ ^{۳۶} اُو دَزوا کُفت: ”چی میخاهید که بَلدِه شُمُو
 انجام بدم؟“ ^{۳۷} اونا دَزشی کُفت: ”اِجازه بدی که دَ بَزرگی
 جلال تو یگ مو دَ دِستِ راست و دِیگِه مو دَ دِستِ چپ تو
 بشینی.“ ^{۳۸} عیسی دَزوا کُفت: ”شُمُو نَمیدنید که چیزخیل
 طلب مُونید. آیا میتنید از جامی وُچی کُنید که ما وُچی مُونم،
 یا غُسلِ تعمیدی ره بگیری که ما قد شی غُسلِ تعمید دده
 موشم؟“ ^{۳۹} اونا دَ جواب شی کُفت: ”اَرے، میتنی.“ عیسی
 دَزوا کُفت: ”دُرست اَسته، از جامی که ما وُچی مُونم، شُمُو
 ام وُچی مُونید و غُسلِ تعمیدی ره که ما میگیرم، شُمُو ام قد
 ازو غُسلِ تعمید دده موشید؛ ^{۴۰} مگم شِشتو دَ دِستِ راست یا
 چپ مه دَ اِختیارِ ازمه نییه، بلکه بَلدِه کسای اَسته که بَلدِه
 ازوا آماده شُدِه.“

^{۴۱} وختیکه ده یار دِیگِه ای توره ره شینید، اونا دَ بَلِه یعقوب و
 یوحنا قار شُد. ^{۴۲} اوخته عیسی اونا ره کوی کد و دَزوا کُفت:
 ”شُمُو میدنید که دَ مینکلِ مردُمای غیرِ یهود کسای که
 حُکمران حساب موشه، اونا دَ بَلِه ازوا باداری مونه و
 کتِه کَلونای ازوا دَ بَلِه ازوا جبر-و-سِتَم مَوکنه. ^{۴۳} مگم دَ بَینِ
 ازشُمُو باید ای رقم نَبشه، بلکه هر کسی که دَ مینکل شُمُو
 میخایه کتِه بَشه، باید خِدمتگار شُمُو بَشه. ^{۴۴} و هر کسی که دَ
 مینکل شُمُو میخایه پیشِ قَدَمِ بَشه، باید غلامِ پگ بَشه. ^{۴۵} چُون
 «باچه انسان» نَمده که خِدمت شُنه، بلکه تا خِدمت کُنه و
 جان خورِه دَ راهِ غَدَرِ کسا فِدا کُنه.“

شفا دَدونِ بارتيمائوسِ کور

^{۴۶} پس اونا دَ شارِ اريحا آمد. دَ حالیکه عیسیٰ قد یارای خُو و یگ جمعیتِ کته از اريحا بُرو مورفت، بارتيمائوس باچه تيمائوس که یگ گدايگرِ کور بود دَ بغلِ راه شِستد. ^{۴۷} وختی بارتيمائوس شنید که او عيسای ناصري آسته، او دَ چيغ زدو شد و گُفت: ”آی عیسیٰ باچه داؤود، دَ بله مه رحم کُو!“ ^{۴۸} غدر کسا دَ بله ازو هيبت کد که چپ شنه، مگم او کلوتر چيغ زده گُفت: ”آی باچه داؤود، دَ بله مه رحم کُو!“ ^{۴۹} اوخته عیسیٰ ایسته شده گُفت: ”او ره کوی کُنید.“ اونا امو آدمِ کور ره کوی کد و دزو گُفت: ”باجرآت بش؛ باله شو که تُو ره کوی مونه.“ ^{۵۰} او فوری چين خور ره او سو اندخت و از جای خُو پريده دَ پیشِ عیسیٰ آمد. ^{۵۱} عیسیٰ دزو گُفت: ”چی میخاهی که بلده تُو انجام بدُم؟“ آدمِ کور دزو گُفت: ”اُستاد، ما میخایم که بسم بينا شنم.“ ^{۵۲} عیسیٰ دز شی گُفت: ”بورو؛ ایمان تُو، تُو ره شفا دد.“ او فوراً دوباره بينا شد و از پشتِ عیسیٰ دَ راه گت شد.

داخلِ شُدونِ عیسیٰ دَ اورشلیم

۱۱ وختی اونا دَ بیت فاجی و بیت عنیا دَ دامونِ کوه زیتون که نزدیک اورشلیم آسته رسید، عیسیٰ دُو نفر از یارای خُو ره ری کده ^۲ دزوا گُفت: ”دَ آغیلی که پیشِ رُوی شمو آسته، بورید و امی که دزشی داخلِ شدید، دستی یگ کره اُلاغ ره پیدا مُونید که دَ اونجی بسته یه و تا آلی ره هیچ کس دَ بله شی سوار نشده؛ او ره واز کده بیرید.“ ^۳ اگه کدم کس دز شمو

بُگيه، 'چرا ای کار ره مُونید؟' شُمو بُگید: 'مولا ای ره لازم دَره و دِستی دَ امینجی پس ری مونه.'^۴ پس اونا رفته کُره اُلاغ ره پیدا کد که دَ پالوی یگ درگه دَ منه کوچه بسته بُود و اونا اُو ره واز کد.^۵ بعضی کسای که دَ اُونجی ایسته بُود، دَزوا گُفت: "چیز کار مُونید، چرا کُره اُلاغ ره واز مَوکُنید؟"^۶ اونا امو چیز ره گُفت که عیسی دَزوا گُفتد. پس دَزوا اجازه دَد که بُره.^۷ اوخته اونا کُره اُلاغ ره دَ پیشِ عیسی اُورد و چپن های خور ره دَ پشت شی اندخت و عیسی دَ بله ازو سوار شد.^۸ غدر مردُم چپن های خور ره دَ سرِ راه اوار کد و یگ تعدادِ دیگه شاخچه های بلگدار ره که از زمینا قطع کد، دَ راه فرش کد.^۹ کسای که پیشلون ازو مورفت و کسای که از پشت شی میمد، چیغ زده مَوگُفت:

”هوشیعانا!

مُبارک آسته کسی که دَ نام خُداوند مییه.

^{۱۰} مُبارک آسته پادشاهی بابه کلون مو داوود که دَ حالِ

اَمدو یه!

هوشیعانا دَ بلندترین جای عالم باله.“

^{۱۱} اوخته عیسی دَ اورشَلیم داخل شد و دَ خانه خُدا رفت و چارطرف خُو سُون تمام چیزا توخ کد، مگم ازی که ناوخت بُود اُو قد دوازده یار خو دَ بیت عنیا رفت.

عیسی دِ رِختِ اَنجیرِ ره نالْتِ مونه

^{۱۲} روزِ دیگه شی وختیکه اونا از بیت عنیا بُرو آمد، عیسی گُشنه شد. ^{۱۳} او از دُور یگ دِ رِختِ اَنجیرِ پُربلگ ره دید و رفت تا شاید یگو میوه دَزو پیدا کُنه. وختیکه دَ پیش شی رسید بغیر از بلگ دَزو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصلِ اَنجیر نبود. ^{۱۴} اوخته دَ رِختِ گُفت: ”بعد ازی دیگه هرگز کس از میوه تُو نخوره.“ و یارای شی ای ره شینید.

رفتونِ عیسی دَ خانه خُدا

^{۱۵} بعد ازو اونا دَ اورشَلیم آمد و عیسی دَ خانه خُدا داخل شده دَ بُر کدونِ کسای شُروع کد که دَ خانه خُدا خرید و فروش موکد. او میزای صرافا و چوکی های کوتر فروشا ره سرچپه کد ^{۱۶} و دَ هیچ کس اجازه ندد که مال خُوره از مینکلِ خانه خُدا تیر کُنه. ^{۱۷} او دَ مردُم تعلیم میدد و مَوگُفت: ”آیا نوشته نشده که،

‘خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم ها گُفته موشه؟’

مگم شُمو ای ره غارِ دُزا جور کدید.“

^{۱۸} وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین ای ره شینید، اونا دَ پُشتِ یگ فرصت بُر شد که چطور او ره از بین بُبره؛ چون اونا ازو ترس مَوخورد، چراکه پگِ مردُم از تعلیم شی حیرو مندُد. ^{۱۹} وختیکه شام شد، عیسی و یارای شی از شار بُرو رفت.

درس از درخت انجیر

^{۲۰} صَاحِ گاه و ختیکه اونا ازونجی تیر موشد، اونا درخت

انجیر ره دید که از ریشه خشک شده. ^{۲۱} پترُس توره عیسی ره

دَ یاد خو اورد و دزشی گفت: ”اُستاد، اونه امو درخت انجیر

ره که نالت کدی خشک شده.“ ^{۲۲} عیسی دَ جواب ازوا گفت:

”دَ خدا ایمان دشته بشید. ^{۲۳} ما حقیقت ره دز شمو موگم،

اگه کس دَ امزی کوه بگیه، ’کنده شو و دَ دریا پورته شو، و

دَ دل خو شک نکنه، بلکه ایمان دشته بشه که چیزی که

موگیه واقع موشه، او بلده شی انجام دده موشه. ^{۲۴} امزی

خاطر دز شمو موگم، هر چیزی ره که دَ دعا طلب کُنید،

یقین دشته بشید که او ره دَ دست اُردید و او از شمو

موشه. ^{۲۵} و ختیکه بلده دعا ایسته موشید، اگه دَ ضد کدم کس

یگو چیز دَ دل خو درید، او ره ببخشید تا آته آسمانی شمو ام

خطاهای شمو ره ببخشه. ^{۲۶} [لیکن اگه شمو نبخشید، آته

آسمانی شمو ام خطاهای شمو ره نموبخشه.]“

قُدْرَت و اِخْتِیاراتِ عِیسی

^{۲۷} اونا بسم دَ اورشلیم آمد. دَ حالیکه عیسی دَ خانه خدا قدم

میزد، پیشوایون عالی مقام و عالِمای دین و ریش سفیدا دَ

پیش شی آمد ^{۲۸} و گفت: ”قد کدم اختیار ای کارا ره مونی؟

کی دز تو امی اختیار ره دده که ای کارا ره انجام بدی؟“

^{۲۹} عیسی دزوا گفت: ”ما ام از شمو یگ سوال پُرسان موئم و

شمو دز مه جواب بدید؛ اوخته ما دز شمو موگم که قد کدم

اختیار ای کارا ره انجام میدیم: ^{۳۰} آیا غسل تعمید یحیی از

عالمِ باله بُود یا از انسان؟ دَز مه جواب بَدید. ^{۳۱} اونا قد یگدیگه خُو مشوره کده گُفت: ”اگه بُگی که از عالمِ باله بُود، اوخته اُو مُوگیه، پَس چرا دَزو ایمان نُوَریدی؟“ ^{۳۲} و اگه بُگی که از انسان بُود، مردُم مو ره مُوکُشه. ”چُون اونا از جمعیتِ مردُم ترس مُوخورد، چراکه پگِ مردُم یحیی ره پیغمبر میدَنست، ^{۳۳} و امزی خاطر اونا دَ جوابِ عیسی گُفت: ”مو نَمیدنی.“ عیسی دَزوا گُفت: ”ما ام دَز شُمو نَموگُم که قد کُدم اِختیار ای کارا ره انجام میدیم.“

مَثَلِ باغوانایِ ظالمِ

۱۲ ^۱ اوخته عیسی دَ مَثَلِ قد ازوا دَ توره گُفتو شد و گُفت: ”یگ آدم یگ باغِ انگور جور کد و دَ گرداگردِ شی دیوالِ باله کد. بعد ازو دَ مَنه شی یگ چرخُشت جور کد و یگ بُرجِ پیره‌داری ام بَلده شی آباد کد. اوخته اُو ره دَ باغوانا اِجاره دَد و خود شی دَ سفر رفت. ^۲ دَ فصلِ انگور اُو یگ غلام ره دَ پیشِ باغوانا ریی کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغِ انگور بگیریه. ^۳ مگم اونا امو غلام ره لَت-و-کوب کده دست‌خالی ریی کد. ^۴ اُو یگ غلامِ دیگه ره دَ پیشِ ازوا ریی کد. اونا اُو ره قد سنگ زده سر شی ره میده کد و دَز شی بے حرمتی کد. ^۵ اُو بسم یگ غلامِ دیگه ره ریی کد و اونا اُو ره کُشت. و غدر کسایِ دیگه ره ام ریی کد که اونا بعضی ازوا ره لَت-و-کوب کد و بعضی های شی ره کُشت. ^۶ اُو یگ نفرِ دیگه ام دَشت که اُو باچه دوست-دَشتنی شی بُود. آخِرکار اُو ره دَ پیشِ ازوا ریی کد و قد خود خُو گُفت: ”اونا دَ باچه مه اِحترام

مونه. ^۷ مگم باغوانا قد یگدیگه خو گُفت: 'اینمی وارث آسته. بیید که ای ره بُکشی و میراث از مو موشه.' ^۸ پس اونا باچه ره گرفته کُشت و او ره از باغ انگور بُرو پورته کد. ^۹ آلی صاحب باغ چیز کار مونه؟ او مییه و باغوانا ره نابود مونه و باغ انگور ره د دیگه نفرا تسلیم مونه. ^{۱۰} آیا امی نوشته ره نخانید که مَوگیه:

'سنگی ره که اُستاکارا رد کد،

سنگِ مَهَم تادو شُده.

^{۱۱} ای کار ره خُداوند کده

و د نظر ازمو عجیب آسته."

^{۱۲} رهبرای یهودیا د تلاش ازی بُود که عیسی ره دستگیر کُنه، چُون اونا پی بُرد که ای مثل ره د ضد ازاو گُفته، مگم اونا از مردُم ترس خورد. پس اونا او ره ایله کده رفت.

سوال د باره مالیه ددو

^{۱۳} اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیرودیس ره د پیش عیسی ری کد تا او ره قد تورای خود شی د دام بندزه. ^{۱۴} اونا آمده دزو گُفت: "اُستاد، مو میدنی که تو آدم صادق آستی و د غم کس نیستی که چی مَوگیه، چُون تو د ظاهر انسان توخ نمونی، بلکه راه خُدا ره د راستی تعلیم میدی. آیا مالیه ددو د قیصر روا آسته یا نه؟ آیا مو مالیه بدی یا ندی؟" ^{۱۵} عیسی ریاکاری ازاو ره پی بُرده دزاو گُفت: "چرا مَره آزمایش

مُونِيد؟ بَلَدِه مه يگ سِيكِه يگ دِينارِي بيريِد تا اُو ره توخ كُنم.“
 ۱۶ و اُونَا اُورِد. اوخته اُو دَزوا كُفت: ”امِي عكس و نشان از
 كِي اَسْتِه؟“ اُونَا دَ جَوَاب شِي كُفت: ”از قَيْصر.“ ۱۷ عيسِي
 دَزوا كُفت: ”چيزِي ره كه از قَيْصر اَسْتِه دَ قَيْصر بَدِيد و
 چيزِي ره كه از خُدا اَسْتِه دَ خُدا.“ و اُونَا از جَوَابِ اَزو حِيرو
 مَند.

سوال دَ بارِه دُوباره زنده شُدو

۱۸ اوخته صَدُوقيا كه مُوكُفت قِيامت و جُود نَدَرِه، دَ پيشِ اَزو
 اَمَد و اَزو سوال كَدِه كُفت: ۱۹ ”اَسْتاد، مُوسِي بَلَدِه اَزمو نوِشته
 كَدِه كه اگِه برارِ يگ اَدَم بُمَرِه و خاتُون شِي بِي اُولاد دَ جاي
 شِي بُمَنِه، اُو اَدَم بايد قَد اَمزُو خاتُو توي كُنِه و بَلَدِه برارِ خُو
 اُولاد پيدا كُنِه. ۲۰ يگ زَمان هفت برارِ بُوَد؛ اولِنِه شِي خاتُو
 گِرِفْت و مُرد و دَ جاي شِي اُولاد نَمَند. ۲۱ اوخته دَوْمِنِه شِي
 اَمُو خاتُو ره گِرِفْت و اُو ام مُرد و دَ جاي شِي اُولاد نَمَند؛
 سِومِنِه ام امِي رَقم شُد. ۲۲ خُلاصه هر هفت شِي اُو ره گِرِفْت
 و دَ جاي هِيچ كُدم شِي اُولاد نَمَند. آخِرِكار اَمُو خاتُو ام مُرد.
 ۲۳ پس دَ روزِ قِيامت اُو خاتُونِ كُدمِ اَزوا مُوشِه؟ چُون هر
 هفت شِي اُو ره خاتُو كُدد.“ ۲۴ عيسِي دَزوا كُفت: ”اَيَا گُمراهِي
 شُمُو امزِي خاطر نِيستِه كه شُمُو نِه دَ بارِه كِتَابِ مَقَدَس
 مِيدَنِيد و نِه دَ بارِه قُدرتِ خُدا؟ ۲۵ چُون وختِيكه اُونَا از مُردِه
 ها دُوباره زنده مُوشِه، اُونَا نِه خاتُو ميگيرِه و نِه شُوي مُونِه،
 بَلَكِه رَقمِ ملايكِه ها دَ عالمِ بالِه اَسْتِه. ۲۶ مگم دَ بارِه قِيامتِ
 مُردِه ها، اَيَا دَ كِتَابِ مُوسِي دَ قِصِه «بُوْتِه سوزان» نَخانِيد
 كه چَطور خُدا دَزُو كُفت: ’ما خُدايِ اِبْرَاهِيم و خُدايِ اِسْحاق

و خُدای یعقوب اَسْتُمْ،^{۲۷} اَو خُدای مُرده ها نییه، بَلْکِه خُدای زنده ها اَسْتِه. شَمُو سخت گُمراه اَسْتِید.

بُزرگترین حُکم

^{۲۸} یکی از عالِمای دین اَمَد و شِنید که اونا جَر-و-بَحْث مونه؛ وختی دید که عیسی دَزوا یگ جوابِ خُوب دَد، اَو از شی پُرسان کد: ”کُدَم حُکم از پگ کده مُهم اَسْتِه؟“^{۲۹} عیسی دَ جواب شی گُفت: ”حُکم مُهم اینی اَسْتِه: ’گوش کُو آی قَوْمِ اِسْرَائیل، خُداوند، خُدای مو خُداوندِ یکتا اَسْتِه.^{۳۰} پس خُداوند، خُدای خُو ره قد تمامِ دِل و تمامِ جان و تمامِ عقل و تمامِ قُوَت خُو مُحَبَّت کُو،^{۳۱} و دوَم شی اینی اَسْتِه: ’همسایه خُو ره رقمِ خود خُو اَلی دوست دَشْتِه بَش.‘ هیچ حُکم ازی دُو کده بُزرگتر نییه.“^{۳۲} اوخته عالمِ دین دَزو گُفت: ”کَلو خُوب اُسْتاد، تُو حَقِیْقَت ره گُفتی که خُدا یگ اَسْتِه و بَغیر اَزو دیگه نییه.^{۳۳} و ای که اَو ره قد تمامِ دِل و تمامِ عقل و تمامِ قُوَت مُحَبَّت کُنی و همسایه خُو ره رقمِ خود خُو اَلی دوست بَدنی، واقِعاً ای از تمامِ هدیه های سوختنی و قُرْبانی ها کده مُهمتر اَسْتِه.“^{۳۴} وختی عیسی دید که اَو جوابِ عاقلانه دَد، دَزو گُفت: ”تُو از پادشاهی خُدا دُور نیستی.“ بعد اَزو دیگه هیچ کس جُرأت نکد که اَزو سوال کُنه.

داوود و مسیح

^{۳۵} وختیکه عیسی دَ خَاِنِه خُدا تَعْلیم میدَد، اَو گُفت: ”عالِمای دین چطور میتنه بُگيه که مسیح باچه داوود اَسْتِه؟“^{۳۶} دَ حالیکه خودِ داوود دَ هِدایتِ رُوحِ اَلْقُدس گُفته:

خداوند د مولاى مه گُفت:

”د دستِ راستِ مه بشی

تا دشمنای تو ره د تى پای تو بندزم.“

^{۳۷} اگه خود داؤود مسیح ره مولا موكيه، چطور ميتنه كه باچه شى بشه؟“ و جمعيتِ كته مردمِ قد شوق-و-علاقه د تورای ازو گوش میدد.

عیسی مردم ره د باره عالمای دین خبردار مونه

^{۳۸} عیسی د حالیکه تعلیم میدد گُفت: ”از عالمای دین احتیاط کنيد؛ اونا خوش دره كه قد چپن های دراز ای سو-و-اوسو بگرده و د كوچه-و-بازار احترام شنه ^{۳۹} و د عبادت خانه ها چوكی های مهم ره دشته بشه و د مهمانی ها د باله-جای بشینه! ^{۴۰} اونا خانه های خاتونوی بیوه ره قورت مونه و از روی ریاکاری نماز خو ره دراز مونه. اونا محكومتِ سخت تر ره مینگره.“

هدیه یگ خاتون بیوه

^{۴۱} عیسی روی د روی صندوقِ بیتِ اُمالِ خانه خدا شستد و مردمی ره توخ موكد كه د منه صندوق پیسه میندخت. غدر مردمای پیسه دار پیسه گلو اندخت. ^{۴۲} د امزو غیت یگ خاتون بیوه غریب آمد و دو سكه كه تقریباً یگ تنگه موشد اندخت. ^{۴۳} اوخته او یارای خو ره كوی كد و دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، امی خاتون بیوه غریب از تمام

کسای که دَ صندوق پَیسه اَندخت، کَلوتر پورته کد. ^{۴۴} چُون پگ ازوا از کَلونی دارایی خُو اَندخت، مگم اُو از غریبی خُو هر چیزی که دَشت، یعنی تمام دار-و-نَدار زندگی خُو ره اَندخت.

پیشگوی بیرو شُدونِ خانه خدا

۱۳^۱ وختیکه عیسی از خانه خدا بُر مُوشد، یکی از یارای شی دَزو گُفت: ”اُستاد، تُوخ کُو، چی سنگای کُته و چی ساختمان های باشکوهی!“ ^۲ عیسی دَزو گُفت: ”امی ساختمان های کُته ره مینگری؟ یگ سنگ ام دَ بله سنگ دیگه باقی نَمومنه، بلکه پگ شی زیر-و-زیر مُوشه.“

جور و جفا

^۳ وختیکه عیسی دَ بله کوه زیتون رُوی دَ رُوی خانه خدا شِسْتد، پترس، یعقوب، یوحنا و اَندریاس تاشکی ازو پُرسان کد: ^۴ ”دَز مو بگی که ای چیزا چی وخت رُخ میدیه و نشانی که پگ امزی واقعه ها پوره شُدون شی نزدیک اَسته، چی یه؟“ ^۵ اوخته عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”هُوش خُو ره بگیری که کس شمو ره گمراه نکُنه. ^۶ غدر کسا دَ نام ازمه مییه و مُوگیه، ’ما امو اَستُم،‘ و غدر کسا ره گمراه مونه. ^۷ وختیکه دَ باره جنگ ها و خبر جنگ ها میشنَوید و رُخا نَشنید؛ ای واقعه ها باید رُخ بدیه، لیکن آخر زمان هنوز نرسیده. ^۸ چُون یگ قوم دَ ضد قوم دیگه و یگ مملکت دَ ضد مملکت دیگه باله مُوشه و زلزله ها دَ جای های مُختلف رُخ میدیه و قحطی

ها مییه. ای چیزا شروع دَرِد زیدو آسته.

^۹ مگم شمو خود ره احتیاط کنید، چراکه شمو ره د محکمه ها تسلیم مونه و د عبادت خانه ها قمچی میزنه و شمو بخاطر ازمه د پیش والی ها و پادشایو ایسته موشید تا بلده ازوا شاهی بدید. ^{۱۰} و اول باید خوشخبری د تمام قوم ها اعلان شنه. ^{۱۱} پس هر وختیکه شمو ره دستگیر کده تسلیم مونه، پیش از پیش غصه نکند که چی بگید، بلکه هر چیزی که د امزو غیت دز شمو دده موشه، امو ره بگید، چراکه توره گوی شمو نیستید، بلکه روح القدس آسته. ^{۱۲} برار، برار ره و آته، باچه ره د مرگ تسلیم مونه؛ و بچکیچا د روی آته و آبه خو میخیزه و اونا ره د کشتو میدیه. ^{۱۳} از خاطر نام ازمه تمام مردم از شمو بد موبره، مگم هر کسی که تا آخر صبر-و- حوصله کنه، نجات پیدا مونه.

زشت بیروکار

^{۱۴} پس وختی شمو زشت بیروکار ره د جای ایسته مینگرید که نباید بشه -- خاننده پی بیره -- اوخته کسای که د یهودیه آسته باید د کوه ها دوتا کنه؛ ^{۱۵} و هر کسی که د بله بام خانه آسته، باید تاه نشنه و د خانه داخل نشنه تا یگو چیز ره بگیره. ^{۱۶} و هر کسی که د سر کشت آسته باید بلده گرفتون کالای خو پس نروه. ^{۱۷} وای د حال خاتونوی که د امزو روزا شکامتو بشه و یا نلغه شیرخور دشته بشه!

^{۱۸} دُعا کنید که ای چیزا د زمستو رخ ندیه، ^{۱۹} چون د امزو روزا اوطور رنج-و-مُصیبت مییه که مثل شی از شروع

خَلَقْتِي كَه خُدَا خَلَق كَد تَا آلِي رِه نَمَدِه وَ بَعْد اَزُو هِرْگِز نَمِيِه.
٢٠ اگِه خُداوند اُو رُوزا رِه كُوتاه نَمُوكَد، هِيچ بَشَر نِجَات پِيدا
نَمُوكَد؛ لِيكِن بَخاطِرِ اِنْتِخابِ شُدِه هَاي كِه اُو اِنْتِخاب كَدِه، اُو
اُمُو رُوزا رِه كُوتاه كَدِه.

پس اَمَدونِ مَسِيح

٢١ دَ اَمزُو زَمَان اگِه كُدم كَس دَز شُمُو مُوگِيه: 'اِينِه، مَسِيح دَ
اِينجِي اَسْتِه!' يا 'اُونِه، مَسِيح دَ اُونجِي يَه!' باوَر نَكُنِيد،
٢٢ چِرَاكِه مَسِيح هَاي دَرُوغِي وَ پِيغْمَبِرَاي دَرُوغِي بُر مُوشِه وَ
مُعْجِزِه هَا وَ چِيْزاي عَجِيْب اِنْجَام مِيدِيه تَا اگِه اِمْكَان دَشْتِه
بَشِه، حَتِي اِنْتِخابِ شُدِه هَا رِه گُمراه كُنِه. ٢٣ پَس اِحْتِياط كُنِيد،
مَا پِگِ چِيْزَا رِه پِيْش اَز پِيْش دَز شُمُو كُفْتُم.

٢٤ مِگَم دَ اَمزُو رُوزا، بَعْد اَمزُو رَنج-وَ-مُصِيبَتِ،

اَفْتُو تَرِيكِ مُوشِه

وَ مَاه رُوشَنِي خُو رِه نَمِيدِيه،

٢٥ سِتارِه هَا اَز اَسْمُو تَاه مَوْفَتِه

وَ قُدْرَتِ هَاي اَسْمُونَا تَكَانِ مُوخورِه.

٢٦ اوخْتِه مَرْدُمِ «بَاچِه اِنْسَان» رِه مِينْگَرِه كِه خُنِ قُدْرَتِ وَ
جَلالِ بُزْرُگِ دَ بِلَه اَوْرَهَا مِيِه. ٢٧ دَ اَمزُو زَمَان اُو مَلايِكِه هَاي
خُو رِه رِييِ مُونِه وَ اُونَا اِنْتِخابِ شُدِه هَاي اَزُو رِه اَز چَار
گُوشِه دُنْيَا، اَز سَر تَا اَخِرِ زَمِي وَ اَز سَر تَا اَخِرِ اَسْمُو جَمِ

درس از درختِ انجیر

^{۲۸} آلی از درختِ انجیر یگ درس یاد بگیریډ: امی که شاخه های شی تازه شُده بلگ مونه، شُمو موفامید که تايستو نزدیک آسته. ^{۲۹} امی رقم شُمو ام وختی مینگریډ که ای چیزا واقع موشه، بْفامید که او نزدیک آسته، بلکه د دان درگه رسیده.

^{۳۰} ما حقیقت ره دز شُمو مومگم، تا تمام امزی چیزا واقع نشنه، ای نسل از بین نموره. ^{۳۱} آسمو و زمی از بین موره، ولے کلام ازمه هرگز از بین نموره.

انتظار بلده پس آمدون مسیح

^{۳۲} د باره امزو روز و ساعت هیچ کس نمیدنه؛ نه ملایکه ها د آسمو و نه ام باچه، بلکه فقط آته آسمانی میدنه و بس.

^{۳۳} پس هوشیار و بیدار بشید، چون شُمو نمیدنید که او زمان چی وخت مییه. ^{۳۴} آمدون امزو روز رقم یگ آدم آسته که د سفر موره و غیتیکه از خانه حرکت مونه، او غلامای خو ره اختیاردار جور مونه و بلده هر کدم شی یگ وظیفه خاص میدیه و د درگه وان موهگه که بیدار بشه. ^{۳۵} پس بیدار بشید، چون شُمو نمیدنید که صاحبِ خانه چی وخت پس مییه، د وختِ شام یا د نیمِ شام، د وختیکه خرُوس بنگ میدیه یا د وختِ روز واز شُدو. ^{۳۶} نشنه که او بے بلغه بییه و شُمو ره د

خاو بنگره. ^{۲۷} چیزی ره که دز شمو موگم، د پگ موگم: بیدار بشید!

نقشه قتل عیسی

۱۴^۱ دو روز د عیدِ پصح و عیدِ فطیر مند. پیشوایون عالی مقام و عالِمای دین د تلاش ازی بود که چی رقم عیسی ره د حيله-و-مکر دستگیر کنه و د قتل برسنه. ^۲ چون اونا موگفت: ”ای کار د روزای عید نشنه؛ اگه شنه، امکان دره که مردم شورش کنه.“

مسح شدن عیسی د بیت عنیا

^۳ وختیکه عیسی د بیت عنیا د خانه شمعون کولی گرفته د سر دسترخو شستد، یگ خاتو قد یگ بوتل عطر قیمتبای، یعنی عطر سنبُل خالص آمد و بوتل ره میده کده عطر ره د سر عیسی شیو کد. ^۴ لیکن بعضی کسای که د اونجی بود، سر قار د یگدیگه خو گُفت: ”چرا ای عطر ای رقم ضایع شد؟ ^۵ چون موشد که امی عطر د کلوتر از سه صد دینار سودا شنه و پیسه شی د غربیا دده شنه.“ و اونا امو خاتو ره سرزنش کد. ^۶ مگم عیسی گُفت: ”او ره د حال شی بیلید؛ چرا او ره آزار میدید؟ او یگ کار نیک د حق ازمه کده. ^۷ چون غربیا همیشه قد شمو آسته و هر وختیکه بخاهید شمو میتنید د حق ازوا خوبی کنید، ولے ما همیشه قد شمو نیستم. ^۸ او هر چیزی که د توان شی بود انجام دد؛ او جسم مره پیش از پیش بلده دفن کدو چرب کد. ^۹ ما حقیقت ره دز شمو موگم، د هر جای دنیا

که خوشخبری اعلان شنه، کار امزی خاتو ام د عنوان
یاداوری ازو نقل موشه.

خیانت یهودای اسخریوطی

^{۱۰} اوخته یهودای اسخریوطی که یکی امزو دوازده یار بود، د
دیر پیشوایون عالی مقام رفت تا عیسی ره دزوا تسلیم کنه.
^{۱۱} اونا وختی ای توره ره شنید، خوشحال شد و قد ازو وعده
کد که دزو پیسه میدیه. پس او د تلاش ازی بود که چطور
عیسی ره بدون جنجال تسلیم کنه.

آخری شام عیسی قد یارای شی

^{۱۲} د روز اول عید فطیر د غیتیکه باره پصح ره قربانی موكد،
یارای عیسی دزو گفت: ”د کجا میخاهی که رفته بلده تو
آمادگی بگیری تا نان پصح ره د اونجی بخوری؟“ ^{۱۳} اوخته
عیسی دو نفر از یارای خو ره ری کد و دزوا گفت: ”د داخل
شار بورید؛ د اونجی یگ آدم قد شمو روی د روی موشه که
کوزه او ره موبره. از پشت ازو بورید ^{۱۴} و د جایی که او
داخل موشه د صاحب امزو خانه بگید: ”استاد مویگه،
مهمونخانه مه د کجا یه تا نان پصح ره قد یارای خو د اونجی
بخورم؟“ ^{۱۵} اوخته او یگ اتاق کته ره د باله خانه دز شمو نشو
میدیه که فرش شده و آماده آسته. د اونجی بلده مو تیاری
بگیرید.“ ^{۱۶} پس یارا ری شده د شار رفت و تمام چیزا ره امو
رقم که عیسی گفتد، پیدا کد و نان پصح ره تیار کد.

^{۱۷} وختیکه شام شد، عیسی قد دوازده یار خو د اونجی آمد.

^{۱۸} دَ حَالِيكِه اُونَا شِشْتَد و دَرَو نان مُوخورد، عيسی گُفت: ”ما حَقِيقَت ره دَز شُمُو مُوگُم، يکی از شُمُو که قد ازمه نان مُوخوره، مَره تَسْلِيم مُونه.“ ^{۱۹} اُونَا کوئوبار شُد و يگ بعد از دِيگه ازو پُرسان کد: ”ما خُو نِيسْتَم، يا اَسْتَم؟“ ^{۲۰} اُو دَ جَوَابِ ازوا گُفت: ”اُو يکی امزی دوازده اَسْتِه که دِست خُو ره قد ازمه قَتی دَ کاسه غوئِه مُونه.“ ^{۲۱} «باچِه اِنسان» اَمُو رَقَم که دَ بارِه شی نوِشْتِه شُدِه، از دُنیا مورِه. مگم وای دَ حالِ کسی که «باچِه اِنسان» دَ وِسيْلِه ازو تَسْلِيم مُوشِه! بَلَدِه ازو نفر بَهِتر بُود که هِيچ زِيدِه نَمُوشُد.“

^{۲۲} دَ حَالِيكِه اُونَا دَرَو نان مُوخورد، عيسی نان ره گِرِفت و بعد از شُکرگُزاري اُو ره ثوئِه کدِه دَ يارا دَد و گُفت: ”بِگيريد؛ اِي جِسْم مه اَسْتِه.“ ^{۲۳} بعد ازو جام ره گِرِفت و شُکرگُزاري کدِه دَزوا دَد و پگ ازوا از شی وُچي کد. ^{۲۴} اوخته اُو دَزوا گُفت: ”اِي خُون مه اَسْتِه که بَلَدِه عَهْدِ نُو بخاطرِ غَدَر مَرْدُم ريختَنده مُوشِه.“ ^{۲۵} ما حَقِيقَت ره دَز شُمُو مُوگُم، ما از ميوه تاگ اِنگور دِيگه وُچي نَمُونُم تا روزی که اُو ره دَ پادشاهی خُدا از نُو وُچي کُنُم.“

پيشگویی دَ بارِه اِنکارِ پترُس

^{۲۶} و اُونَا سَرُود خاندِه سُون کوهِ زَيْتُون رَیِي شُد. ^{۲۷} اوخته عيسی دَزوا گُفت: ”پگ شُمُو فراری مُوشيد، چُون نوِشْتِه شُدِه:

’ما چوپو ره مِيزَنُم‘

و گوسپندو تیت پَرک مُوشه.“

۲۸ ”مگم بعد ازی که دُوباره زنده شُدُم، از شُمو کده پیش دَ جلیلیه مورُم.“ ۲۹ پترُس دَ زشی گُفت: ”حتی اگه پگ فراری شُنه، ما هرگِز نَمُوشُم.“ ۳۰ عیسی دَ زو گُفت: ”ما حقیقت ره دَ ز تو مُوگم، امروز، امی اِمشاو پیش ازی که خروس دُو دفعه بَنگ بدیه، تُو سه دفعه مره اِنکار مُونی.“ ۳۱ مگم اُو قد تا کید کلو گُفت: ”حتی اگه لازم شُنه، ما قد تُو مورُم، ولے تُو ره هرگِز اِنکار نَمُونُم.“ و دیگه یارا امی رقم گُفت.

دُعا کدونِ عیسی دَ باغِ گتسیمانی

۳۲ وختیکه اونا دَ یگ جای دَ نامِ گتسیمانی رسید، عیسی دَ یارای خُو گُفت: ”شُمو دَ اینجی بَشینید تا ما رفته دُعا کنُم.“ ۳۳ اُو پترُس، یعقوب و یوحنا ره قد خُو قتی بُرد و پَریشان و کوئیوبار شُده ۳۴ دَ زوا گُفت: ”جان مه از شدتِ غم نزدیک آسته که بُمَره. شُمو دَ امینجی بُمَید و بیدار بَشید.“ ۳۵ اوخته کم وری پیش رفت و قد رُوی خُو دَ زمی اُفتده دُعا کد که اگه امکان دَشته بَشه اُمُو ساعت از شی دُور شُنه. ۳۶ اُو گُفت: ”«آبَا!» ای آته آسمانی، تمام چیزا بلده از تو مُمکن آسته؛ ای جام ره از مه دُور کُو، مگم نه دَ خاستِ ازمه، بلکه دَ خاست-و-اراده خود خُو.“ ۳۷ وختیکه پس آمد و دید که اونا خاو رفته، اُو دَ پترُس گُفت: ”شِمعون، خاو آستی؟ آیا نَمیتِنستی که بلده یگ ساعت بیدار بُمَی؟ ۳۸ بیدار بَشید و دُعا کُنید تا دَ آزمایش قرار نگیرید؛ روح واقعاً میخایه، ولے جسم ضعیف آسته.“ ۳۹ اُو بسم رفت و قد امزو توره دُعا کد.

^{۴۰} وختیکه پس آمد، بسم اونا ره دَ خاو دید، چراکه چیمای
ازوا از خاو گِرنګ شُد و اونا نَمیدَنست که دَزو چِیزخیل
بُگیه. ^{۴۱} اُو دفعه سِوَم آمد و دَزوا کُفت: ”شمو هنوز ام خاو
اَسَتید و اِستراحت مُونید؟ بس اَسته. امو ساعت رسیده. اینه،
«باچه انسان» دِ دِست گُناهکارا تسلیم دده موشه. ^{۴۲} باله
شَنید که بوری. اونه، کسی که مره تسلیم مونه میرسه.“

دِستگیر کدون عیسی

^{۴۳} دَ حالیکه عیسی هنوز توره مَوکُفت، فوری یهودا یکی امزو
دوازده یارا رسید و قد ازو قتی یگ دَل نفر که سوته و
شمشیر دشت، از طرف پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و
ریش سفیدا آمد. ^{۴۴} و امو کسی که عیسی ره تسلیم مَوکد قد
ازوا یگ نشانی ایشته کُفت: ”هر کسی ره که ماخ کدم، اونمو
اَسته؛ اُو ره دِستگیر کُنید و قد غدر احتیاط بُرید.“ ^{۴۵} پس
وختیکه یهودا آمد، اُو فوری دَ پیشِ عیسی رفته کُفت:
”اُستاد.“ و اُو ره ماخ کد. ^{۴۶} اوخته اونا دَ بله ازو دِست
اَندخته اُو ره دِستگیر کد. ^{۴۷} یکی امزو کسای که دَ اُونجی
ایسته بود، شمشیر خو ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد
و گوش ازو ره منٹی کد.

^{۴۸} عیسی دَ جواب ازوا کُفت: ”آیا ما راهزن اَستم که قد
شمشیر و سوته بلده دِستگیر کدون مه اَمدید؟“ ^{۴۹} ما هر روز
قد شمو دَ خانه خدا بودم و تعلیم میددم و شمو مره دِستگیر
نکدید. مگم ای کار شد تا نوشته های مقدس پوره شنه.“
^{۵۰} اوخته تمام یارا اُو ره ایله کده دوتا کد. ^{۵۱} ولے یگ آدم

جوان که یگ رختِ کتانی ره دَ گردِ جانِ لُچِ خُو پیچندد، از پُشتِ عیسیِ مورفت. اونا اُو ره ام دستگیر کد، ^{۵۲} مگم اُو رختِ کتانی خُو ره ایله کده، جان لُچِ دوتا کد.

عیسی دَ حُضورِ شورایِ یهود

^{۵۳} اونا عیسی ره دَ حُضورِ پیشوایِ بزرگ بُرد و تمام پیشوایونِ عالی-مقام، ریش سفیدا و عالِمایِ دین دَ اونجی جم شُد. ^{۵۴} پترُس از دُور اُو ره دُمبال مُوکد تاکه دَ منِه حولی پیشوایِ بزرگ داخل شُد و قد پیره دارا شِشت تا دَ بغلِ آتشِ خود ره گرم کُنه.

^{۵۵} دَ امزُو غیتِ پیشوایونِ عالی مقام و تمامِ اعضایِ شورا دَ تلاشِ ازی بُود که یگ شاهدی دَ ضِدِ عیسی پیدا کُنه تا اُو ره دَ قتل برسنه، مگم اونا هیچ شاهدی پیدا نَتَنست. ^{۵۶} غدر کسا دَ ضِدِ ازُو شاهدی دروغ دَد، مگم شاهدی های ازوا یگ قد دیگه شی جور نَمیمد. ^{۵۷} اوخته بعضی ها ایسته شُد دَ ضِدِ ازُو شاهدی دروغ دَده گُفت: ^{۵۸} ”مو شنیدے که اُو گُفت: ’ما ای خانه خُدا ره که قد دِستِ انسان جور شُد بیرو مُونم و دَ مَدَتِ سه روز یگ خانه دیگه آباد مُونم که قد دِستِ انسان جور نَشُدِه بشه.“ ^{۵۹} ولے دَ امزی باره ام شاهدی ازوا یگ قد دیگه شی جور نَمد. ^{۶۰} اوخته پیشوایِ بزرگ دَ حُضورِ ازوا ایسته شُد و از عیسی پُرسان کد: ”آیا تُو هیچ جواب نَمیدی؟ ای چیز خیل آسته که امیا دَ ضِدِ تُو شاهدی میدیه؟“ ^{۶۱} مگم اُو چپ مند و هیچ جواب نَدَد. پیشوایِ بزرگ بسم ازُو پُرسان کده گُفت: ”آیا تُو مسیح، باچه خُدايِ مُتبارک آستی؟“

۶۲ عیسیٰ گُفت: ”ما اَسْتُمْ، و شُمُو «باچهٔ انسان» ره مینگرید که د دستِ راستِ قادیِ مُطلقِ شِسته و د بِلِه اُورهای آسمو مییه.“ ۶۳ اوخته پیشوای بزرگ کالای خُو ره پاره کده گُفت: ”دیگه مو د شاهدِ چی ضرورتِ دری؟“ ۶۴ شُمُو کفرگویی شی ره شنیدید. صلاحِ شُمُو چی آسته؟“ پگِ ازوا اُو ره محکوم کده گُفت که سزاوارِ مرگ آسته.

۶۵ بعضی کسا د بِلِه ازو تَف اَندختو ره شروع کده چیمای شی ره بسته کد و اُو ره قد مُشت زده گُفت: ”نَبوتِ کُو، کی زده؟“ پیره دارا ام اُو ره گِرِفته لَت-و-کوب کد.

انکارِ پترُس از عیسیٰ

۶۶ وختیکه پترُس هنوز د تاه، د حولی بُود، یکی از کنیزای پیشوای بزرگ اَمَد ۶۷ و دید که پترُس خود ره گرم مونه. اُو سون ازو توخ کده گُفت: ”تُو ام قد عیسای ناصری بُودی!“ ۶۸ مگم پترُس انکار کده گُفت: ”ما هیچ نَمیدنم و نَموفامم که تُو چیزخیل مُوگی.“ وختی اُو بُر شُده د دالیزِ درگه رفت، [د اَمزُو غَیتِ خرُوس بَنگ دد.]

۶۹ اَمُو کنیز اُو ره دید و بسم د کسای که د اُونجی ایسته بُود، گُفت: ”ای آدم یکی امزوا آسته.“ ۷۰ پترُس بسم انکار کد. بعد از چند لحظه کسای که د اُونجی ایسته بُود بسم د پترُس گُفت: ”یقیناً تُو یکی امزوا آستی، چراکه تُو ام یگ جلیلی آستی.“ ۷۱ اوخته پترُس د لعنت کدو و قَسَم خوردو شروع کد و گُفت: ”ما امی آدم ره که شُمُو د باره شی مُوگید، نَمینخشم.“ ۷۲ د اَمزُو لحظه دفعه دوّم خرُوس بَنگ دد. اوخته

پترُس توره عیسی ره د یاد خو اورد که دزو گُفتد: ”پیش ازی که خروس دُو دفعه بنگ بدیه، تُو سه دفعه مره انکار مونی.“ پس دل شی پُر شد و او چخرا کد.

محکوم شُدونِ عیسی

۱۵ امی که صُبح شد، پیشوایونِ عالی مقام قد ریش سفیدا، عالِمای دین و تمامِ اعضای شورا مشوره کد. بعد از مشوره اونا عیسی ره بسته کده بُرد و د پیلاتس تسلیم کد.

۲ پیلاتس ازو پُرسان کد: ”آیا تُو پادشاهِ یهودیا استی؟“ عیسی د جواب ازو گُفت: ”خود تُو موگی.“^۳ اوخته پیشوایونِ عالی مقام د بله ازو تهمت های کلو کد. ۴ پیلاتس بسم ازو پُرسان کد: ”آیا تُو هیچ جواب نمیدی؟ توخ کو که د بله تُو چیقَس تهمت های کلو مونه.“^۵ مگم عیسی بسم هیچ جواب ندد، بطوری که پیلاتس حیرو مند.

حکم کُشتونِ عیسی د صلیب

۶ والی د هر عید یگ بندی ره بلده مردم ایله موکد، هر کسی ره که اونا میخاست. ۷ د امزو غیت یگ آدم د نام باراباس قد دیگه یاغی های که د دورونِ شورش مرتکب قتل شدد، د بندی خانه بود. ۸ مردم د پیش پیلاتس آمد و ازو خواهش کد که مطابق رسمِ همیشگی بلده ازوا امو کار ره انجام بدیه. ۹ اوخته پیلاتس د جواب ازوا گُفت: ”آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بلده شمو ایله کنم؟“^{۱۰} چون او پی بُرد که پیشوایون

عالی مقام عیسیٰ ره از رُوی همچشمی تسلیم کده. ^{۱۱} مگم پیشوایونِ عالی مقام مردُم ره دَ شور اُورد تا پیلاتُس ره وادار کُنه که دَ جای عیسیٰ باراباس ره بَلدِه ازوا ایله کُنه. ^{۱۲} پیلاتُس بسم ازوا پُرسان کده گُفت: ”پس قد کسی که شُمو اُو ره پادشاهِ یهودیا مُوگید، چیز کار کُنم؟“ ^{۱۳} اونا چیغ زده گُفت: ”اُو ره دَ صلیب میخکوب کُو!“ ^{۱۴} پیلاتُس ازوا پُرسان کد: ”چرا؟ چی بدی کده؟“ ولے اونا کَلوتر چیغ زده گُفت: ”اُو ره دَ صلیب میخکوب کُو!“

^{۱۵} ازی که پیلاتُس میخاست مردُم ره راضی کُنه، باراباس ره بَلدِه ازوا ایله کد و عیسیٰ ره بعد از قَمچی زدو تسلیم کد تا دَ صلیب میخکوب شُنه.

عسکرا قد عیسیٰ ریشخندی مونه

^{۱۶} عسکرا عیسیٰ ره دَ داخل حوالی قصرِ والی بُرد و تمام عسکرای یگ قِشله ره جم کد. ^{۱۷} اوخته اونا یگ چپنِ ارغوانی دَ جان شی دد و از خار یگ تاج بافته دَ سر شی ایشت ^{۱۸} و دزو سلامی زدو ره شروع کد و گُفت: ”دروُد دَ پادشاهِ یهودیا!“ ^{۱۹} اونا قد نی دَ سر شی میزد و دَ بله شی تُف اندخته دَ برابر شی زانو میزد و اُو ره احترام مُوکد. ^{۲۰} بعد ازی که اُو ره ریشخند کد، اونا چپنِ ارغوانی ره از جان شی بُر کده کالای خود شی ره دَ جان شی دد.

میخکوب شُدونِ عیسیٰ دَ صلیب

اوخته اُو ره بُرو بُرد تا دَ صلیب میخکوب کُنه. ^{۲۱} اونا یگ

راه‌گذرِ قیروانی ره که شِمعون نام دشت و آته سِکندر و
رُوفس بود و از اَطراف میمد، مجبور کد که صلیبِ عیسی ره
دَ شانه خو بُبره.

۲۲ پس اونا عیسی ره دَ یگ جای دَ نامِ گُلگُتا بُرد که ترجمه
شی «کاسه سر» آسته. ۲۳ اوخته اونا شرابِ انگور ره که قد
موادِ مُر گت شدد دَزو دد، مگم او قبول نکد. ۲۴ بعد ازو اونا
عیسی ره دَ صلیب میخکوب کد و کالای شی ره تقسیم کده
دَ بَینِ خُو پِشک اَندخت تا بِنگره که دَ هر کُدم شی چیزخیل
میرسه. ۲۵ ساعتِ سِوم بود که او ره دَ صلیب میخکوب کد.
۲۶ جرم شی اینی رقم نوشته بود: «پادشاهِ یهودیا.»

۲۷ اونا دو راهزن ره ام قد ازو دَ صلیب میخکوب کد، یکی
ازوا ره دَ دستِ راست شی و دیگه شی ره دَ دستِ چپِ ازو.
۲۸ [دَ امزی رقم نوشته کلامِ مُقدّس پوره شد که مُوگیه: "او از
جمله خطاکارا حساب شد."]]

۲۹ کسای که ازونجی تیر موشد او ره توهین-و-تحقیر کده
سر خو ره شور میدد و موگفت: "تو که خانه خدا ره خراب
موکدی و او ره دَ مدتِ سه روز آباد موکدی، ۳۰ خود ره
نجات بدی و از صلیب تاه بیه!" ۳۱ دَ عینِ رقم پیشوایونِ عالی
مقام و عالمای دین ام قد یگدیگه خو ریشخندی کده موگفت:
"او دیگرو ره نجات دد، مگم خود خو ره نجات دده نمیتنه.
۳۲ بیل که امی مسیح، پادشاهِ اسرائیل امی آلی از صلیب تاه
بیه تا مو بنگری و ایمان بیری." امو کسای که قد ازو دَ
صلیب میخکوب شدد ام او ره دو-و-دشنام میدد.

مرگِ عیسیٰ

^{۳۳} از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم تریکی تمام زمی ره گرفت.
^{۳۴} د ساعتِ نهم عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده گُفت:

“ایلوئی، ایلوئی، لَمَّا سَبَقْتَنی؟”

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه، خُدای مه، چرا مره ایله کدی؟» ^{۳۵} بعضی کسای که د اونجی ایسته بود وختی ای ره شنید، گُفت: “اونه، او الیاس ره کوی مونه.” ^{۳۶} اوخته یگ نفر دَویده یگ اِسفنج ره پُر از سِرکه انگور کد و د سِر یگ نی بند کده دزو پیش کد که وچی کُنه و گُفت: “بیل که بنگری که الیاس مییه تا او ره تاه بیره، یا نه؟” ^{۳۷} د امزو غیت عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده جان دد.

^{۳۸} و پرده خانه خُدا از باله تا زیر دُو پاره شد. ^{۳۹} قومندانی که پیشِ رُوی عیسیٰ ایسته بود، وختی دید که عیسیٰ چی رقم جان دد، او گُفت: “راستی که ای آدم باچه خُدا بود.”

^{۴۰} چند خاتو ام د اونجی بود که از دُور توخ مُوکد؛ د مینکل ازوا مریمِ مجدلیه و مریمِ آبه یعقوبِ ریزه و یوشا بود و امچنان سالومه. ^{۴۱} آمیا وختیکه عیسیٰ د جلیلیه بود، ازو پیروی مُوکد و او ره خدمت مُوکد. غدر خاتونوی دیگه ام د اونجی بود که قد ازو د اورشَلیم امدد.

دَفنِ کدونِ عیسیٰ

^{۴۲} شام شدد و ازی که امو روز، روزِ تیاری یعنی یگ روز

پیش از روزِ آرام بود، ^{۴۳} یوسفِ باشنده رامه که یکی از
 اعضای مُحترمِ شورای یهود بود و ام دَ اِنْتَظارِ پادشاهی خُدا
 بود، دَ دلیری دَ پیشِ پِیلاُتُس رفت و جَسَدِ عِسی ره ازو طلب
 کد. ^{۴۴} پِیلاُتُس تعجُب کد که عِسی اِیْقَس زود مُرده. اوخته او
 قومندان ره کوی کده ازو پُرسان کد که آیا او گاه مُرده؟
^{۴۵} وختی پِیلاُتُس از قومندان شنید که او مُرده، جَسَدِ ره دَ
 یوسفِ تحویل کد. ^{۴۶} اوخته یوسفِ رختِ کتانی خرید و جَسَدِ
 ره از صلیب تا اُورده دَ رختِ کتانی پیچند و دَ قبری که دَ
 قاده کنده شُد، ایشت و یگ سنگ ره دَ دانِ قبر لول دد.
^{۴۷} مریمِ مجدلیه و مریمِ آبه یوشا دید که جَسَدِ دَ کُجا ایشته
 شُد.

دوباره زنده شُدونِ عِسی

۱۶ ^۱ وختیکه روزِ آرام تیر شُد، مریمِ مجدلیه و مریمِ آبه
 یعقوب قد سالومه موادِ خوشبوی خرید تا رفته دَ جَسَدِ
 عِسی بُمَله. ^۲ پس اونا صَباحِ گاهِ روزِ یگشَمبِه دَ وختِ آفتو بُر
 شُدو دَ سرِ قبر رفت. ^۳ اونا قد یگدیگه خُو موگفت: ”امو
 سنگ ره کی بلده مو از دانِ قبر لول بدیه؟“ ^۴ وختی اونا توخ
 کد، دید که امو سنگِ کته از دانِ قبر لول دده شده.

^۵ امی که اونا دَ قبر داخل شُد، یگ آدمِ جوان ره دید که چپن
 سفید دَ جان شی بود و طرفِ راستِ شِشْتُد و اونا بیم کد.
^۶ مگم او دزوا گُفت: ”بیم نکنید، شمو عِسیای ناصری ره
 موبالید که دَ صلیب میخکوب شُد. او دوباره زنده شده؛ او دَ
 اینجی نییه. اینه، ای جایی آسته که اونا او ره دَ اینجی ایشْتُد.

۷ آلی بورید د یارای شی و د پترس بگید که او از شمو کده
پیش د جلیلیه موره و شمو او ره د اونجی مینگرید، امو
رقمیکه او دز شمو گفتد.

۸ اونا از قبر بر شده دوتا کد، چراکه اونا ره لرزه گرفتد و اونا
حیرت زده شدد؛ اونا د هیچ کس چیز نگفت، چون ترس
موخورد.

۹ [وختیکه عیسی صباح گاه روز یگشمبه دوباره زنده شد، او
اول د مریم مجدلیه که ازو هفت جن ره بر کدد، ظاهر شد.
۱۰ مریم رفت و کسای ره که قد عیسی بود و ماتم میگرفت و
چخرا موکد، خبر کد. ۱۱ وختی اونا شنید که عیسی زنده شده
و د وسیله مریم دیده شده، اونا باور نکد.

۱۲ بعد ازو عیسی د شکل دیگه د دو نفر ازوا د حالیکه سون
اطراف مورفت، ظاهر شد. ۱۳ اونا رفته د دیگر و خبر دد، مگم
اونا د تورای ازوا ام باور نکد.

۱۴ چند وخت بعد عیسی د امزو یازده یار که سر دسترخو
شستد ظاهر شد و اونا ره بخاطر بی ایمانی و سخت دلی ازوا
سرزنش کد، چراکه اونا د تورای کسای باور نکد که او ره
بعد از دوباره زنده شدون شی دیدد. ۱۵ اوخته او دزوا گفت:
”د تمام دنیا بورید و خوشخبری ره د تمام مخلوقات اعلان
کنید. ۱۶ هر کسی که ایمان میره و غسل تعمید میگیره نجات
پیدا مونه، مگم هر کسی که ایمان نمیره، او محکوم موشه.
۱۷ و اینیا نشانی های آسته که ایماندارا قد خو دره: اونا د نام
ازمه جنیات ره بر مونه، د زبونای نو توره موگیه، ۱۸ مارها

ره قد دستای خو باله مونه و اگه زار کُشِنده ره وُچی کُنه
دزوا کُدم ضرر نَمیرسنه و اونا دستای خو ره د بَله ناجورا
میله و اونا جور موشه.

^{۱۹} مولا عیسیٰ بعد از توره گُفتو قد ازوا سُونِ آسمو بُرده شد و
د دستِ راستِ خُدا شِشت. ^{۲۰} و یارا بُرو رفته خوشخبری ره
د هر جای اعلان مُوكد و د عینِ حال مولا قد ازوا کار مُوكد
و کلام خو ره قد مُعجزه های که انجام موشد، تصدیق
مُوكد.]